

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 21 ธันวาคม 2553

วันนี้ (วันอังคารที่ 21 ธันวาคม 2553) เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

เรื่อง ร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการแก่ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 77

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายอนดร์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. 2497 พ.ศ.

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดอายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตภัณฑ์ พ.ศ. จำนวน 2 ฉบับ

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. 2554

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.

เศรษฐกิจ

เรื่อง การขอใช้พื้นที่ป่าชายเลนเพื่อก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะลันตาน้อย - เกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

เรื่อง ขอความเห็นชอบการปรับปรุงสภาพการจ้างเกี่ยวกับการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำ กปภ. กรณีเงินเดือนเพิ่มขึ้น

เรื่อง โครงการปลูกยางพาราในที่แห่งใหม่ระยะที่ 3 พ.ศ. 2553-2555 ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 21 ทวิ

เรื่อง ขออนุมัติงบประมาณเพื่อจ่ายเป็นค่าชดเชยที่สาธารณประโยชน์ "ดอน
หลักดำ"

เรื่อง การเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

เรื่อง เป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554

เรื่อง มาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม
2554 - 28 กุมภาพันธ์ 2554)

เรื่อง ขอส่งรายงานประจำปี 2552 ของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้า
และการพัฒนา (องค์การมหาชน)

เรื่อง การปรับปรุงกรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารตามโครงการแทรกแซง
ของรัฐบาล

เรื่อง สรุปผลการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซง
ตลาดมันสำปะหลัง ปี 2551/52 (ครั้งที่ 11) เพิ่มเติม

เรื่อง ผลกระทบจากการปรับค่าแรงงานขั้นต่ำและราคาปัจจัยการผลิตต่อราคา
สินค้า

สังคม

เรื่อง การเสนอร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน
ตั้งครรภ์ไม่พร้อมเพื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและประกาศเป็น
วาระแห่งชาติ

เรื่อง การขออนุมัติให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณหมอน
21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
ในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535

เรื่อง ขออนุมัติกำหนดตำแหน่งเพิ่มเติมสำหรับโรงพยาบาลมาบตาพุด ขนาด
200 เตียง

เรื่อง การถวายพระราชสมัญญา "พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน" เพื่อเฉลิมพระ
เกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม
2554

เรื่อง การกำหนดให้มีวันพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นวันรัฐ
พิธี

เรื่อง ขอนุมัติเป็นเจ้าของภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 1 และการประชุมคณะทำงานภายใต้รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 7

เรื่อง รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552

ต่างประเทศ

เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 และความตกลงเกี่ยวกับการอนุรักษ์สัตว์ป่า 11 ของอนุสัญญาฯ

เรื่อง การจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนโครงการ Sustainable Port Development in the ASEAN Region ภายใต้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่อง การจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

เรื่อง ผลการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ 22

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงเขตกึ่งสกลของสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ประจำเมืองเนเปิลส์ สาธารณรัฐอิตาลี

เรื่อง การเยือนสาธารณรัฐอิตาลีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

การศึกษา

เรื่อง ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - 2561

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

เรื่อง ดัชนีราคาและผลผลิตสินค้าเกษตรเดือนพฤศจิกายน 2553 และแนวโน้มเดือนธันวาคม 2553

เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยหนาว และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2553)

แต่งตั้ง

เรื่อง แต่งตั้ง

การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ
แต่งตั้งข้าราชการการเมือง

กรุณาตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีก
ครั้งหนึ่ง

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการแก่ครอบครัวของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ ราชการ ตามมาตรา 77

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการแก่ครอบครัว
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ และร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการ แก่ครอบครัวของข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวม 2 ฉบับ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่ง
คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจ
พิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และข้อสังเกตของสำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ หาก
การตรวจพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอ
คณะรัฐมนตรีทำให้หลักการของร่างหลักเกณฑ์ดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป ให้นำเสนอ
คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อเท็จจริง

กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เสนอว่า โดยที่มาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 บัญญัติให้จัดสวัสดิการแก่
ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจาก
การปฏิบัติหน้าที่ราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความ
เห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ประกอบกับ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2553
รับทราบในข้อมูลข้อเท็จจริงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และมอบหมายให้ ศธ.

และผู้ที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการกรณีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสียชีวิต เกี่ยวกับการบรรจุเข้ารับราชการของทายาทผู้เสียชีวิต และการให้บำเหน็จความชอบ

สาระสำคัญของร่างหลักเกณฑ์

1. ร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการแก่ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

1.1 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 1)

1.2 กำหนดให้ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตาย ได้รับสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การครองชีพ การศึกษาหรือฝึกอบรม การสนับสนุนเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ และสิทธิพิเศษ การเข้าทำงานในสถานประกอบการของรัฐตามที่กำหนด (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 2)

1.3 กำหนดวิธีการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน การแจ้งสิทธิ การได้รับสวัสดิการ การยื่นขอรับสิทธิ และ ให้การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างวิธีการข้อ 1 ถึงข้อ 4)

2. ร่างหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสวัสดิการแก่ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.1 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ได้รับเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ และได้รับการพิจารณาพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3)

2.2 กำหนดให้บรรจทายาทของครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนตามที่กำหนด (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 4)

2.3 กำหนดให้ครอบครัวของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตาย ได้รับสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การครองชีพ การศึกษาหรือฝึกอบรม การสนับสนุนเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ และสิทธิพิเศษการเข้าทำงานในสถานประกอบการของรัฐตามที่กำหนด (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 4)

2.4 กำหนดให้มีการจัดงบประมาณเป็นเงินช่วยเหลือแก่ทายาทของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายตามที่ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 5)

2.5 กำหนดให้ทายาทของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถึงแก่ความตายได้รับสิทธิประโยชน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2550 รวมทั้งสิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามกฎหมาย และระเบียบหรือสวัสดิการอื่นด้วย (ร่างหลักเกณฑ์ข้อ 6)

2.6 กำหนดวิธีการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน การแจ้งสิทธิ การได้รับสวัสดิการ การยื่นขอรับสิทธิ และให้การเบิกจ่ายสวัสดิการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (ร่างวิธีการข้อ 1 ถึงร่างข้อ 3)

2.7 กำหนดให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อกำหนดวงเงินต่อรายเยียวยา ให้กับทายาท และเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อการนี้ (ร่างวิธีการข้อ 4)

2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. 2497 พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. 2497 พ.ศ. ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงคมนาคม (คค.) ได้เสนอตามรายงานของกรมทางหลวงว่า มีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้ทางหลวงที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมผ่านทางตามกฎกระทรวงฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. 2497 โดยเพิ่มทางเลือกในการชำระค่าธรรมเนียมผ่านทางโดยวิธีระบบเก็บเงินอัตโนมัติ ซึ่งเป็นระบบที่ผู้ใช้ทางไม่ต้องหยุดรถเพื่อชำระเงินที่สถานีจัดเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทาง ไม่ต้องเตรียมเงินสด ประหยัดเวลา ประหยัดพลังงาน เป็นระบบที่ทันสมัยได้มาตรฐานสากล และเป็นการอำนวยความสะดวกรวดเร็วในการเดินทางของผู้ใช้สายทางดังกล่าว โดยจะหักเงินที่ผู้ใช้เส้นทางได้ฝากไว้กับระบบที่ได้ลงทะเบียนไว้ก่อนล่วงหน้า ซึ่งกรมทางหลวงจะ

ดำเนินการควบคุมกับวิธีการเก็บค่าธรรมเนียมผ่านทางเป็นเงินสดโดยพนักงานเจ้าหน้าที่
ดังนั้น สมควรแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าว

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

กำหนดให้ยกเลิกความในข้อ 1 และข้อ 3 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2540)
ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับทางหลวงและ
สะพาน พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 1 ให้ทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 สายกรุงเทพมหานคร-บ้านฉาง รวมทางแยกไป
บรรจบทางหลวงหมายเลข 34 (บางบัว) ทางแยกเข้าท่าเรือแหลมฉบัง และทางแยกเข้า
พัทยา ตอนกรุงเทพมหานคร-เมืองพัทยา และทางหลวงพิเศษหมายเลข 9 สายถนนวง
แหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ตอนบางปะอิน-บางพลี เป็นทางหลวงที่ต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ บนทางหลวง

ข้อ 3 การใช้ยานยนต์รับทางหลวงตามข้อ 1 ถ้ายานยนต์นั้นจะต้องผ่านสถานที่ที่
จัดเก็บค่าธรรมเนียม ผู้ใช้ยานยนต์จะต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุก
ครั้ง ณ สถานที่ที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้น โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกบัตรให้เพื่อเป็น
หลักฐานแสดงว่า ผู้ใช้ยานยนต์นั้นได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว หรือโดยวิธีติดบัตร
อัตโนมัติ"

3. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดอายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ พ.ศ. และร่าง กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ พ.ศ. จำนวน 2 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดอายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ พ.ศ.
.... และร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์
พ.ศ. จำนวน 2 ฉบับ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดอายุใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ พ.ศ. กำหนดให้ใบอนุญาต
ผลิตผลิตภัณฑ์มีอายุนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ดังนี้ 1) ใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้มีอายุ
สามสิบปี 2) ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้มีอายุยี่สิบปี 3)
ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ให้มีอายุสิบปี 4) ใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้มี
อายุสิบปี

2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตภัณฑ พ.ศ.
....

1) กำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตอากาศยานใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบ
สำคัญของอากาศยาน ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพและใบอนุญาตผลิต
บริษัท ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกรมการบินพลเรือนประกาศกำหนด
พร้อมเอกสารและหลักฐาน (ร่างข้อ 1)

2) กำหนดให้อธิบดีกรมการบินพลเรือนตรวจสอบคำขอต่อใบอนุญาตฯ รวมทั้งประเมิน
ความพร้อมทางด้านองค์กร มาตรการควบคุม การกำกับดูแลการผลิต เครื่องจักร อุปกรณ์
และสิ่งอำนวยความสะดวก หากสมควรให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใน
การต่ออายุใบอนุญาต (ร่างข้อ 2)

4. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. 2554

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป
พ.ศ. 2554 (ตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป) ตามที่สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเสนอ และให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ปีหนึ่งมีสมัยประชุมสามัญทั่วไป
และสมัยประชุมสามัญ นิติบัญญัติ โดยให้ถึงวันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้สมาชิก
ได้มาประชุมเป็นครั้งแรกเป็นวันเริ่มสมัยประชุมสามัญทั่วไป ซึ่งรัฐสภาชุดปัจจุบันได้มี
พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2551 เพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก
ในวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2551 ดังนั้น จึงสมควรเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุม
สามัญทั่วไปในปี 2554 ตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตาม
ความในมาตรา 127 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรร
เงินกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ
และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของส่วน

ราชการที่เกี่ยวข้องและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. กำหนดนิยามคำว่า "คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดผู้มีสิทธิขอรับเงินกองทุน หลักเกณฑ์การยื่นขอรับเงินกองทุน (ร่างข้อ 2 และร่างข้อ 3)
3. กำหนดขั้นตอนการพิจารณาแผนงานหรือโครงการ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาการกลับกรองทางวิชาการ การกลับกรองทางวิชาการ การพิจารณาแผนงานหรือโครงการที่เสนอขอรับเงินกองทุน และอำนาจในการอนุมัติเงินกองทุนของคณะกรรมการ (ร่างข้อ 5 ถึงร่างข้อ 10)
4. กำหนดให้งานจากโครงการที่ได้รับเงินจากกองทุนให้ตกเป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (ร่างข้อ 11)

เศรษฐกิจ

6. เรื่อง การขอใช้พื้นที่ป่าชายเลนเพื่อก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะลันตาน้อย - เกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 วันที่ 23 กรกฎาคม 2534 วันที่ 22 สิงหาคม 2543 วันที่ 17 ตุลาคม 2543 และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การให้ระงับการใช้พื้นที่ป่าชายเลน เป็นการเฉพาะราย เพื่อให้กรมทางหลวงชนบทใช้พื้นที่ป่าชายเลนและพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าหลังสอดและป่าควนบกกันเกาะ (ป่า C) อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ประมาณ 14.19 ไร่ เพื่อดำเนินการก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะลันตาน้อย - เกาะลันตาใหญ่ ต่อไป ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้กระทรวงคมนาคมรับความเห็นของกรมพัฒนาที่ดินในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ที่เห็นว่าหากกระทรวงคมนาคมมีความประสงค์จะขอใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ถาวรและป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องพิจารณาดำเนินการขอใช้พื้นที่จากกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้กรมทางหลวงชนบทปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและ

มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ อย่างเคร่งครัดต่อไป รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณากำหนดมาตรการใช้ประโยชน์ที่ดิน การควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนพาหนะให้สอดคล้องกับระบบนิเวศของเกาะลันตา ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในส่วนของงบประมาณที่จะใช้จ่ายเพื่อการก่อสร้างดังกล่าว ให้เป็นไปตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงคมนาคมรายงานว่

1. จากการเดินทางไปตรวจราชการที่จังหวัดกระบี่เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2550 พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ได้เห็นชอบโครงการก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะลันตาน้อย - เกาะลันตาใหญ่เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่เกาะลันตา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้สั่งการให้จังหวัดกระบี่ประสานกรมทางหลวงชนบทให้เร่งดำเนินการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการฯ กรมทางหลวงชนบทจึงได้ดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสมผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสำรวจออกแบบสะพานเชื่อมเกาะลันตาน้อย - เกาะลันตาใหญ่เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเดินทางและลดปัญหาความเดือดร้อนจากการเดินทางของประชาชนที่เกิดขึ้นในสภาพปัจจุบันของเกาะลันตา
2. กรมทางหลวงชนบทได้จัดส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการฯ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอรายงานฯ ดังกล่าวให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และโครงการร่วมกับเอกชนด้านคมนาคมพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ มีมติไม่เห็นชอบรายงานฯ ในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 กรมทางหลวงชนบทจึงได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมรายละเอียดของรายงานฯ แล้วนำเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ พิจารณาอีกครั้ง ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ ครั้งที่ 11/2552 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2552 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบรายงานฯ และให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา
3. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำรายงานฯ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาในการประชุมครั้งที่ 5/2553 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2553 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับรายงานฯ และให้กรมทางหลวงชนบทปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ และให้กรมทางหลวงชนบทนำความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอ

คณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าชายเลน

4. พื้นที่เกาะสันตาน้อยและเกาะสันตาใหญ่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะ 2 เกาะไม่เชื่อมต่อกัน ทำให้การเดินทางเข้า - ออกพื้นที่เกาะสันตาของประชาชนจะต้องอาศัยแพขนานยนต์ในการเดินทางข้ามฝากถึง 2 ช่วง (จากแผ่นดินใหญ่ - เกาะสันตาน้อย - เกาะสันตาใหญ่) ซึ่งปัจจุบันมีประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้บริการเป็นจำนวนมาก ในขณะที่แพขนานยนต์ที่ให้บริการในแต่ละช่วงสามารถรองรับปริมาณรถยนต์ได้จำกัด จึงก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าและอุบัติเหตุในการเดินทาง เพราะมีปริมาณรถยนต์มาจอดรอขึ้นแพขนานยนต์ในแต่ละช่วงเป็นจำนวนมากและบ่อยครั้งต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน 3 - 5 ชั่วโมง ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนในการเดินทางเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การที่สถานที่ให้บริการโครงสร้าง พื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกของรัฐ เช่น ที่ว่าการอำเภอเกาะสันตา โรงพยาบาลเกาะสันตา สถานีตำรวจภูธรเกาะสันตา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเกาะสันตา และสถานศึกษา เป็นต้น ตั้งอยู่กระจัดกระจาย แต่โดยส่วนใหญ่จะอยู่บนเกาะสันตาใหญ่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถเข้ารับบริการของรัฐได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนบนพื้นที่เกาะสันตาน้อย จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับความยากลำบากในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องขนย้ายผู้ป่วยไป โรงพยาบาล ปัญหาความล่าช้าในการเดินทาง ทำให้ผู้ป่วยบางรายเสียชีวิตระหว่างทาง

5. การก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะสันตาน้อย - เกาะสันตาใหญ่ คาดว่าจะช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวเกาะสันตาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่เกาะสันตาต่อเนื่องถึงเศรษฐกิจระดับประเทศต่อไป

6. การก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะสันตาน้อย - เกาะสันตาใหญ่ จำเป็นต้องใช้พื้นที่ป่าชายเลนบางส่วนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ กรมทางหลวงชนบทได้พิจารณาทบทวนตำแหน่งก่อสร้างสะพานเชื่อมเกาะสันตาน้อย - เกาะสันตาใหญ่ เพื่อข้ามคลองลัดบ่อแหนแล้วพบว่าบริเวณพื้นที่สองฟากฝั่งของคลองลัดบ่อแหนไม่มีบริเวณใดสามารถหลีกเลี่ยงพื้นที่ป่าชายเลนได้ ยกเว้นพื้นที่บริเวณปากอ่าวหรือปากคลองลัดบ่อแหน แต่พื้นที่บริเวณดังกล่าวอยู่ในพื้นที่บริเวณที่ 1 เขตสงวนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ของประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ข้อ 4.3) ซึ่งกำหนดให้ห้ามก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคารและสิ่งก่อสร้างทุกประเภท หรือกระทำการหรือประกอบกิจการใด ๆ ดังนั้น จึงไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่บริเวณดังกล่าวได้

7. พื้นที่แนวสายทางโครงการฯ ส่วนใหญ่อยู่บนพื้นที่แนวถนนเดิม/พื้นที่ทำเทียบแพขนานยนต์เดิม ส่วนบริเวณสองข้างทางถนนและทำเทียบแพขนานยนต์เป็นป่าชายเลนที่มีสภาพเสื่อมโทรม โดยพื้นที่ก่อสร้างแนวสายทางโครงการฯ มีขนาด พื้นที่ทั้งหมด 23.87 ไร่ ประกอบด้วย

7.1 พื้นที่ก่อสร้างแนวสายทางโครงการฯ ที่ซ้อนทับอยู่ในเขตพื้นที่ป่าชายเลนตามมติ คณะรัฐมนตรีและป่าสงวนแห่งชาติป่าหลังสอดและป่าควนบกกันเกาะ (ป่า C) ประมาณ 14.19 ไร่

7.2 พื้นที่ก่อสร้างแนวสายทางโครงการฯ บริเวณจุดเริ่มต้นฝั่งเกาะลันตาใหญ่ ซึ่งอยู่นอก เขตพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีและป่าสงวนแห่งชาติ ประมาณ 4.7 ไร่

7.3 พื้นที่ก่อสร้างแนวสายทางโครงการฯ ที่อยู่ในคลองลัดบ่อแหน ประมาณ 4.98 ไร่

นอกจากนี้ เพื่อฟื้นฟูป่าชายเลนให้มีความสมบูรณ์ กรมทางหลวงชนบทจะดำเนินการ ปลูกป่าชายเลนทดแทนเพื่อชดเชยพื้นที่ที่ใช้ในการก่อสร้างโครงการฯ ประมาณ 48 ไร่ (หรือ 2 เท่าของพื้นที่ก่อสร้างโครงการฯ) โดยโอนงบประมาณ ในการฟื้นฟูพื้นที่ป่าชายเลนให้แก่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อดำเนินการปลูกป่าชายเลนในบริเวณที่ เหมาะสมในพื้นที่ป่าชายเลนบนเกาะลันตาน้อยและเกาะลันตาใหญ่ และพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติป่าหลังสอดและป่าควนบกกันเกาะ

8. เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเคยมีมติเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 วันที่ 23 กรกฎาคม 2534 วันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543 ระบุการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า ชายเลนในทุกกรณี ทำให้กรมทางหลวงชนบทไม่สามารถขออนุญาตใช้ประโยชน์ใน พื้นที่ป่าชายเลนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ แต่โครงการฯ มีความจำเป็น เร่งด่วนที่ต้องเสนอขอยกเว้นมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะราย เพื่อให้กรม ทางหลวงชนบทใช้พื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่า หลังสอดและป่าควนบกกันเกาะ (ป่า C) อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ประมาณ 14.19 ไร่

7. เรื่อง ขอบความเห็นชอบการปรับปรุงสภาพการจ้างเกี่ยวกับการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำ กปภ. กรณีเงินเดือนเต็มขั้น

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการปรับปรุงสภาพการจ้างเกี่ยวกับการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษ ให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำ การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) กรณีเงินเดือนเต็มขั้น ตามมติคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ 9/2553 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2553 ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้

1. กรณีได้รับพิจารณาระดับการให้ผลตอบแทนหนึ่งขั้น แต่เงินเดือนเต็มขั้นให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตรา ร้อยละ 2 ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับ หรือตำแหน่ง (ไม่กำหนดโควตา)

2. กรณีได้รับพิจารณาระดับการให้ผลตอบแทนหนึ่งขั้นครึ่ง แต่เงินเดือนเต็มขั้นให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ 4 ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง (ไม่เกินร้อยละ 25 ของจำนวนพนักงานเงินเดือนเต็มขั้น)

3. กรณีได้รับพิจารณาระดับการให้ผลตอบแทนสองขั้น แต่เงินเดือนเต็มขั้นให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตรา ร้อยละ 6 ของอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง (ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนพนักงานเงินเดือนเต็มขั้น)

4. กรณีไม่ได้รับพิจารณาให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษ ให้เบิกจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างในอัตราขั้นสูงของตำแหน่งระดับเดิม

โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2553

ทั้งนี้ การจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษดังกล่าวไม่ถือเป็นค่าจ้าง และมีลักษณะการจ่ายเป็นการชั่วคราว รวมทั้งไม่เป็นฐานในการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แก่พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจดังกล่าว

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงมหาดไทยรายงานว่า

1. กปภ. เห็นชอบการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำ กปภ. กรณีเงินเดือนเต็มขั้น ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยกำหนดคุณสมบัติของพนักงาน และลูกจ้างประจำที่มีสิทธิได้รับการพิจารณา ดังนี้

1.1 ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างตามข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือนการถอดถอน ระเบียบวินัยการลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พ.ศ. 2522 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

1.2 ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาจะต้องได้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (กำหนดระดับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างประจำไว้ 4 ระดับ คือ ควรปรับปรุง พอใช้ ดี และดีมาก)

1.3 อัตราการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษ (เช่นเดียวกับข้อ 1 - 4)

1.4 การจ่ายให้จ่ายเป็นรายเดือนจนครบรอบปีของการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งต่อไปโดยใช้งบประมาณจากเงินรายได้ กปภ.

1.5 เงินตอบแทนพิเศษดังกล่าวไม่ถือเป็นเงินเดือน และมีลักษณะการจ่ายเป็นการชั่วคราว รวมทั้งไม่เป็นฐานในการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเงินเดือนทุก

เรื่อง เช่น โบนัส เงินกองทุน เงินชดเชย เงินตอบแทนความชอบในการทำงานและเงินสวัสดิการต่าง ๆ

2. คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (ครส.) ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ 9/2553 เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2553 เห็นชอบให้ กปภ. จ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำ กปภ. ที่ได้รับเงินเดือนเต็มขั้น โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พนักงานและลูกจ้างประจำของ กปภ. ที่ได้รับเงินเดือนเต็มขั้น แต่เนื่องด้วยกรณีดังกล่าวเป็นการปรับปรุงสภาพการจ้างที่เกี่ยวกับการเงิน ตามมาตรา 13 (2) ประกอบวรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 กปภ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนถึงจะดำเนินการได้

8. เรื่อง โครงการปลูกลายพาราในที่แห่งใหม่ระยะที่ 3 พ.ศ. 2553-2555 ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 21 ทวิ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบโครงการปลูกลายพาราในที่แห่งใหม่ระยะที่ 3 พ.ศ. 2553-2555 ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 21 ทวิ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยให้ใช้เงินจากงบกลาง *รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น* สำหรับดำเนินงานปีแรกในพื้นที่ 200,000 ไร่ วงเงินดำเนินการปีแรกจำนวน 580,708 ล้านบาท ส่วนในปีต่อ ๆ ไปให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณประจำปีสนับสนุน โดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แปรญัติร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2553 เห็นชอบในหลักการโครงการปลูกลายพาราในที่แห่งใหม่ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2553-2555 ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 21 ทวิ โดยในส่วนของงบประมาณดำเนินการค่าปัจจัยการผลิตในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาใช้จ่ายจากเงินรายได้ที่เก็บจากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร (Cess) นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากขัดต่อบทบัญญัติมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 (ข้อ 4.1) ขณะเดียวกันการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเป็นการสงเคราะห์ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ ซึ่งตามมาตรา 21 ทวิ แห่ง

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 บัญญัติให้ใช้จ่ายจากเงินอุดหนุนหรือ เงินงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้เท่านั้น ประกอบกับระยะเวลาดำเนินโครงการฯ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553-2555 นั้น ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากขณะนี้ล่วงเลยปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 แล้ว สมควรปรับระยะเวลาดำเนินโครงการเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2556 จึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาทบทวน มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

9. เรื่อง ขออนุมัติงบประมาณเพื่อจ่ายเป็นค่าชดเชยที่สาธารณประโยชน์ "ดอนหลักดำ"

คณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการให้จ่ายค่าชดเชยที่สาธารณประโยชน์ "ดอนหลักดำ" ให้แก่ราษฎรจำนวน 13 รายภายในวงเงิน 4,077,125บาท โดยให้กระทรวงศึกษาธิการทำความตกลงในรายละเอียดเรื่องงบประมาณกับสำนักงบประมาณต่อไป

10. เรื่อง การเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับความเห็นของ ก.พ.ร. เพื่อสำนักงบประมาณจะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2555 ต่อไป ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานว่า ก.พ.ร. พิจารณาแล้วมีความเห็นในเรื่องการเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ดังนี้

1. โดยที่มาตรา 76 วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติว่า "คณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อแสดงมาตรการและรายละเอียดของแนวทางในการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ" ประกอบกับในเรื่องการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินได้บัญญัติไว้ในมาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งมาตรา 13 กำหนดให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีแผนการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรี ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าว หมายความว่า ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้อง

จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้ครอบคลุมตลอดระยะเวลาการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีเท่านั้น คณะรัฐมนตรีจึงไม่อาจจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเกินกว่าระยะเวลาการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีได้แต่อย่างใด

2. ส่วนมาตรา 14 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเป็นแผนสี่ปี โดยนำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่างๆ ที่จะต้องใช้ระยะเวลาการดำเนินการ และการติดตามประเมินผลนั้น ก.พ.ร. เห็นว่า การที่กำหนดให้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเป็นแผนสี่ปีนั้นเป็นเพียงการกำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉะนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2551 และแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 โดยจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 22 ธันวาคม 2554 ซึ่งมีระยะเวลาประมาณ 3 ปี ฉะนั้น ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินก็ต้องจัดทำเท่ากับระยะเวลาการบริหารราชการแผ่นดินดังกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุนี้ การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 ของคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันจึงถูกต้องและเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 76 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3. ส่วนมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการของส่วนราชการใดตามวรรคสองแล้ว ให้สำนักงานงบประมาณดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในแต่ละภารกิจตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว และในกรณีที่ส่วนราชการมิได้เสนอแผนปฏิบัติการในภารกิจใดหรือภารกิจใดไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี มิให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณสำหรับภารกิจนั้น ซึ่งการที่บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้เช่นนั้น ก็เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของส่วนราชการต่างๆ ต้องถือปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วย

4. อย่างไรก็ตาม โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้บัญญัติให้การจัดสรรงบประมาณเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินแต่อย่างใด และ

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 ของ คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน ครอบคลุมตลอดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะรัฐมนตรี แม้ว่า ในหน้า 138 ได้ประมาณการรายได้และรายจ่ายไว้ถึงปี งบประมาณ 2554 ก็ตาม แต่เมื่อ เป็นกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามมาตรา 16 ดังกล่าว เนื่องจากระยะเวลาตามแผนบริหาร ราชการแผ่นดินสิ้นสุดลงก่อนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555 จะแล้วเสร็จ และการกำหนดขั้นตอนดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลของฝ่ายบริหารใน การจัดทำงบประมาณ กรณีจึงมิใช่เป็นเหตุที่จะทำให้การจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีไม่อาจกระทำไปได้ไปด้วย เพราะการจัดทำงบประมาณรายจ่ายต้องตราเป็น พระราชบัญญัติซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย และเป็นการดำเนินการที่จำเป็นต้องจัดให้ มีขึ้นเพื่อเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงบประมาณจึงมีหน้าที่ดำเนินการ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555 ต่อไป โดยคำนึงถึงแผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิบัติราชการที่มีอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านของคณะรัฐมนตรีได้โดยไม่ต้อง ดำเนินการตามมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

5. ก.พ.ร. มีข้อสังเกตเพิ่มเติมด้วยว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องดังกล่าว จึงเห็นควร ที่สำนักงาน ก.พ.ร. จะได้นำคำวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้น ไปเขียนเพิ่มเติมในระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547 และที่แก้ไข เพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไปด้วย

11. เรื่อง เป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554

คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554 ตามที่กระทรวงการคลัง เสนอ ดังนี้

ตามที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 มาตรา 28/8 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงินจัดทำเป้าหมายของนโยบายการเงินของปี ถัดไป โดยทำความตกลงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังเสนอเป้าหมายของนโยบายการเงินที่ได้ตกลงร่วมกันต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ นั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและคณะกรรมการนโยบายการเงินได้เห็นชอบร่วมกันใน การเสนอเป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554 ต่อคณะรัฐมนตรี โดยมี สาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554 ไว้ที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยรายไตรมาสระหว่างร้อยละ 0.5-3.0 ต่อปี เท่ากันกับเป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2553 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2552 จะทำให้เกิดความต่อเนื่องในการกำหนดเป้าหมายนโยบายการเงิน ซึ่งจะทำให้ประชาชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจสามารถคาดการณ์ได้ถึงผลกระทบของนโยบายการเงินที่มีต่อธุรกิจ ตลอดจนส่งผลต่อความเชื่อถือว่าว่างใจในการรักษาความแน่นอนในการกำหนดนโยบายของภาครัฐ และสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ ซึ่งสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน

2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายการเงิน ได้ลงนามในข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินประจำปี 2554 โดยข้อตกลงดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) เป้าหมายของนโยบายการเงินที่ได้ตกลงร่วมกันตามข้อ 1.

(2) กำหนดให้มีการหารือร่วมกันระหว่างกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นประจำทุกไตรมาสและเมื่อมีเหตุจำเป็นอื่นใดตามที่ทั้งสองหน่วยงานจะเห็นสมควร เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของนโยบายการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นกลไกประสานงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อบูรณาการนโยบายการคลังและนโยบายการเงินในการบริหารจัดการเศรษฐกิจ

(3) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงินต้องชี้แจงเมื่ออัตราเงินเฟ้อพื้นฐานออกนอกเป้าหมาย โดยต้องชี้แจงถึงสาเหตุ แนวทางแก้ไข และระยะเวลาที่คาดว่าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะกลับเข้าสู่ช่วงที่กำหนดไว้โดยเร็ว รวมทั้ง ให้อำนาจความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหาคือเป็นระยะตามสมควร

(4) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและคณะกรรมการนโยบายการเงินตกลงร่วมกันเพื่อแก้ไขเป้าหมายของนโยบายการเงินได้ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

12. เรื่อง มาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 - 28 กุมภาพันธ์ 2554)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ขยายระยะเวลาดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนออกไป โดยให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากมาตรการฯ ดังกล่าวต่อไปจนถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554 ตามหลักการดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนเพื่อบรรเทาปัญหาภาระค่าครองชีพของประชาชน และให้รัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบดำเนินมาตรการ

ลดภาระค่าครองชีพของ ประชาชน ได้แก่ กฟน. กฟภ. ขสมก. และ รฟท. กู้เงินเพื่อชดเชยรายได้จากการดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน ในช่วงขยายระยะเวลา (ตั้งแต่วันที่ 1 ก.พ. 52- 30 ก.ย. 53) และให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อชำระคืนเงินต้น ดอกเบี้ยเงินกู้ และค่าใช้จ่ายในการกู้เงินให้กับรัฐวิสาหกิจทั้ง 4 แห่งต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง/ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

1. ผลกระทบต่อรัฐวิสาหกิจ

การดำเนินงานตามมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนทำให้รัฐวิสาหกิจมีภาระหนี้สินจากการกู้เงินเพื่อชดเชยรายได้จากการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อชดเชยรายได้โดยทันที ซึ่งรัฐวิสาหกิจมีเงินกู้ยืมเพื่อชดเชยรายได้จำนวน 36,182.82 ล้านบาท ซึ่งได้รับการจัดสรรชดเชยจากสำนักงานประมาณแล้ว จำนวน 15,896.78 ล้านบาท หรือร้อยละ 44.92 ดังนั้น หากมีการขยายมาตรการฯ ต่อไป จะส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องประสิทธิภาพการให้บริการและผลประกอบการของรัฐวิสาหกิจ ดังนี้

รัฐวิสาหกิจ	เงินกู้ยืมเพื่อชดเชยรายได้ (ล้านบาท)	เงินที่ได้รับการชดเชย (ล้านบาท)	ร้อยละของเงินที่ได้รับการชดเชย
กฟน.	1,778.51	962	54.09
กฟภ.	20,845.58	6,735.15	32.31
ขสมก.	4,242.44	1,202.64	28.35
รฟท.	1,676.87	487.70	29.08
กปน.	2,691.76	1,551.63	58.64
กปภ.	4,957.66	4,957.66	100.00
รวม	36,182.82	15,896.78	44.92

ที่มา : กฟน. กฟภ. ขสมก. รฟท. กปน. และ กปภ.

2. ผลกระทบต่อภาระทางการคลัง

การดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนในช่วง (ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2552 - วันที่ 30 กันยายน 2553) ก่อให้เกิดภาระทางการคลังที่รัฐต้องชดเชยให้กับรัฐวิสาหกิจรวมทั้งสิ้นจำนวน 36,182.82 ล้านบาท หรือเฉลี่ยเดือนละ 1,809.64 ล้านบาท ซึ่งสำนักงานประมาณได้จัดสรรเงินชดเชยให้กับรัฐวิสาหกิจแล้วจำนวน 15,896.78 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 44.92 ของวงเงินชดเชยทั้งหมด

3. ขยายระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

อย่างไรก็ดี การดำเนินมาตรการฯ ในช่วงที่ผ่านมา สามารถแบ่งเบาภาระค่าครองชีพของประชาชนได้โดยตรง ประกอบกับมีประชาชนจำนวนมากที่ได้รับประโยชน์จากมาตรการฯ กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรขยายระยะเวลาการดำเนินมาตรการฯ ดังกล่าว โดยมีสาระสำคัญดังนี้

3.1 หลักการดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

(1) มาตรการลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้าของครัวเรือน ดำเนินการผ่าน กฟน. และ กฟภ. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการใช้ไฟฟ้าสำหรับครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 90 หน่วยต่อเดือน และสำหรับผู้เช่าอาศัยในอาคารชุดหรือห้องเช่าที่ผู้ประกอบการถูกต้องตามกฎหมาย เป็นอาคารชุดหรือห้องเช่าที่มีระดับราคาเช่าไม่เกิน 3,000 บาท/ห้อง/เดือน และใช้ไฟฟ้าเฉลี่ยไม่เกิน 90 หน่วย/เดือน/ห้อง และได้ลงทะเบียนไว้กับ กฟน. และ กฟภ.

(2) มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางรถโดยสารประจำทาง ดำเนินการผ่าน ขสมก. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการจัดรถโดยสารประจำทางธรรมดาจำนวน 800 คันต่อวัน ใน 73 เส้นทางให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(3) มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางโดยรถไฟชั้น 3 ดำเนินการผ่าน รฟท. โดยภาครัฐรับประกันภาระค่าใช้จ่ายการจัดรถไฟชั้น 3 เชิงสังคม จำนวน 164 ขบวนต่อวัน และรถไฟชั้น 3 ระยะทางไกล ในขบวนรถเชิงพาณิชย์จำนวน 8 ขบวนต่อวัน ให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3.2 ระยะเวลาในการดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม 2554 - 28 กุมภาพันธ์ 2554

3.3 ค่าใช้จ่ายในการขยายการดำเนินมาตรการฯ ประมาณการวงเงินค่าใช้จ่ายรวม 3,085.88 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรการลดค่าใช้จ่าย	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท)
ไฟฟ้าของครัวเรือน	กฟน.	261.78
	กฟภ.	2,226.66
	รวม	2,488.44
เดินทางรถโดยสารประจำทาง	ขสมก.	419.78
เดินทางโดยรถไฟชั้น 3	รฟท.	176.66
วงเงินรวม		3,085.88

ที่มา : กฟน. กฟภ. ขสมก. และ รฟท.

13. เรื่อง ขอนำส่งรายงานประจำปี 2552 ของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานประจำปี 2552 ของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) เพื่อให้เป็นไปตามนัยมาตรา 17 (4) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2544 ตามข้อ 4 ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในฐานะกำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) (สคพ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรายงาน ว่า สคพ. โดยคณะกรรมการสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนาได้จัดทำรายงานประจำปี 2552 เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยในปี 2552 สคพ. ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง สคพ. ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันฯ และตามพันธกรณีในความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) เมื่อปี พ.ศ. 2543 โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็นงานวิจัย จำนวน 6 โครงการ งานฝึกอบรม ประชุม และสัมมนา จำนวน 46 กิจกรรม มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งสิ้น 2,474 คน ในการดำเนินการ สคพ. ได้ร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและ ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เช่น ที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) South East Asia Trade Policy Training Network (SEATRANET) Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) Indian Institute for Foreign Trade (IIFT) องค์การการค้าโลก (WTO) International Trade Center (ITC) International Centre Trade and Sustainable Development (ICTSD) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม (GSEI) สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น ทำให้ประเทศไทยมีความโดดเด่นในสายตาของมิตรประเทศในเอเชีย และองค์การระหว่างประเทศในด้านการสร้างเสริมศักยภาพของบุคลากร (Capacity Building) ในด้านการค้าระหว่างประเทศและการพัฒนา

14. เรื่อง การปรับปรุงกรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารตามโครงการแทรกแซงของรัฐบาล

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมติคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ ครั้งที่ 12/2553 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2553 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อเสนอนี้

ของกระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) รายงานว่า

1. กรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารฯ ที่กชข. ได้ให้ความเห็นชอบและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว (มติคณะรัฐมนตรี 29 มิถุนายน 2553) ได้กำหนดแนวทางการระบายข้าวสารไว้ 5 วิธี คือ 1) การเจรจาขายแบบรัฐต่อรัฐ (G To G) 2) การขายในตลาดซื้อ-ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (AFET) 3) การขายเป็นการทั่วไปให้กับผู้ประกอบการในประเทศ 4) การขายข้าวให้กับองค์กร/หน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อสาธารณประโยชน์ และ 5) การบริจาควิวในกรณีที่เหมาะสมเพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ซึ่งในกรณีการเจรจาขายแบบรัฐต่อรัฐในส่วนของเกณฑ์ราคาได้กำหนดให้เจรจาขายเป็นราคา FOB (Free on Board) โดยอ้างอิงราคาส่งออก FOB เฉลี่ยของสภาพการค้าแห่งประเทศไทยและเทียบเคียงราคาส่งออกของประเทศคู่แข่ง โดยพิจารณาความแตกต่างเฉลี่ย (Spread) ของราคาส่งออกข้าวไทยกับประเทศคู่แข่งในอดีตที่ผ่านมา

2. พณ. โดยกรมการค้าต่างประเทศอยู่ในระหว่างการเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐกับรัฐบาลต่างประเทศ โดยได้ยึดตามหลักเกณฑ์และแนวทางตามกรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารฯ ในการเจรจาขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐในราคาเทอม FOB แต่ในขณะนี้ มีรัฐบาลหลายประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย บังคลาเทศ มาเลเซีย ไนจีเรีย เซเนกัล เป็นต้น ได้แสดงความประสงค์ขอเจรจาซื้อขายข้าวกับไทยในราคาเทอม CFR (Cost & Freight) เนื่องจากมีความสะดวกในการซื้อมากกว่าราคาเทอม FOB ดังนั้น การเจรจาเสนอราคาขายเทอม FOB ของไทยในบางครั้งจึงไม่สอดคล้องกับความประสงค์ของประเทศผู้ซื้อที่ต้องการซื้อข้าวในราคาเทอม CFR ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเจรจาให้ เป็นผลสำเร็จได้

3. พณ. ได้นำเสนอเรื่องการซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐในเทอม CFR ตามบัญชาของรองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ในฐานะรองประธาน กชข. ต่อที่ประชุม กชข. ครั้งที่ 12/2553 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2553 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดหลักการเพิ่มเติมในส่วนของเกณฑ์ราคาสำหรับกรณีการเจรจาขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐว่าให้สามารถเจรจาขายได้ทั้งในราคาเทอม FOB หรือ CFR ดังนี้

3.1 ในอดีตที่ผ่านมา รัฐบาลไทยได้ขายข้าวในราคาเทอม CFR ให้แก่รัฐบาลต่างประเทศ ได้แก่ เซเนกัล ไนจีเรีย ฟิลิปปินส์ เป็นต้น ดังนั้น การขายในราคา CFR จึงเป็นแนวทางที่ไทยเคยดำเนินการ โดย พณ. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาเรือขนส่งข้าวให้ รัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งมีรองอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นประธาน เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2527

3.2 หากรัฐบาลไทยสามารถสนองความต้องการของผู้ซื้อโดยเสนอขายข้าวในราคา เทอม CFR จะเป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์การส่งออกข้าวโดยรวมของประเทศ ดังนี้

3.2.1 ขยายตลาดข้าวไทยของประเทศผู้นำเข้ารายใหญ่ของโลกในเอเชีย เช่น ฟิลิปปินส์ (นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 2.2 ล้านตัน) อินโดนีเซีย (นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 512,000 ตัน) และบังคลาเทศ (นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 740,000 ตัน) ซึ่งต้องการซื้อข้าวแบบรัฐต่อรัฐในเทอม CFR ทั้งนี้ ในช่วงปี 2550 - 2552 ปริมาณการส่งออกข้าวไทย ไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียลดลงอย่างต่อเนื่อง

3.2.2 รักษาส่วนแบ่งตลาดข้าวของไทยในตลาดที่สำคัญ เช่น ภูมิภาคแอฟริกา ซึ่งเป็น ตลาดข้าวที่ใหญ่ที่สุด โดยนำเข้าข้าวจากไทยเฉลี่ยปีละ 4.39 ล้านตัน โดยในขณะนี้ หลายประเทศในแอฟริกาได้แสดงความสนใจนำเข้าข้าวจากไทยในรูปแบบรัฐต่อรัฐ เช่น ไนจีเรีย (นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 1.85 ล้านตัน) เซเนกัล (นำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละ 740,000 ตัน)

3.2.3 เกิดความยืดหยุ่นในการเจรจาจากที่ไทยสามารถเจรจาขายข้าวได้ ทั้งเทอม FOB และ CFR ทำให้สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกรายอื่นได้ เช่น เวียดนามและ อินเดีย ที่มีการขายข้าวเทอม CFR เป็นปกติอยู่แล้ว นอกจากนี้ภาคเอกชนได้มีการขาย ข้าวเทอม CFR ให้กับลูกค้าต่างประเทศเช่นกัน

3.3 อย่างไรก็ตาม การขายข้าวในราคาเทอม CFR รัฐบาลไทยจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาเรือเพื่อขนส่งสินค้าไปยังประเทศผู้ซื้อ จึงอาจมีขั้นตอนในการดำเนินการและมี ค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ในการบริหารจัดการจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและ เท้าทันต่อสถานการณ์การค้าที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3.4 กขช. ได้มีการประชุมครั้งที่ 12/2553 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2553 โดยมีรอง นายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน และมีมติเห็นชอบการกำหนด หลักการเพิ่มเติมในส่วนของเกณฑ์ราคาสำหรับกรณีเจรจาขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐตาม กรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสารฯ ให้สามารถเจรจาขายข้าวได้ทั้งในเทอม FOB และ CFR เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการเจรจาให้บรรลุผลสำเร็จ สำหรับการ ขายข้าวในราคาแบบ CFR ให้ขายให้กับรัฐบาลต่างประเทศในกรณีที่เป็นการประสงค์ ของผู้ซื้อ ทั้งนี้ การขออนุมัติขายให้แยกเป็นราคา FOB และค่าระวางเรือ (Freight) ให้ เห็นชัดเจน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ให้กรมการค้าต่างประเทศนำเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

3.5 พณ. ได้ปรับเพิ่มเติมข้อความในเกณฑ์ราคาของกรอบยุทธศาสตร์การระบายข้าวสาร ฯ ตามมติ กขช. แล้ว ดังนี้

" 5.3 เกณฑ์ราคา

- กรณีขาย G To G ให้เจรจาขายเป็นราคา FOB โดยอ้างอิงราคาส่งออก FOB เฉลี่ยของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และเทียบเคียงราคาส่งออกของประเทศคู่แข่งชั้น โดยให้พิจารณาความแตกต่างเฉลี่ย (spread) ของราคาส่งออกข้าวไทยกับประเทศคู่แข่งในอดีตที่ผ่านมา และให้เจรจาขายเป็นราคา CFR (Cost & Freight) ในกรณีที่เป็นความประสงค์ของประเทศผู้ซื้อ"

15. เรื่อง สรุปผลการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2551/52 (ครั้งที่ 11) เพิ่มเติม

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมติคณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลัง ครั้งที่ 8/2553 (ครั้งที่ 21) เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 และครั้งที่ 9/53 (ครั้งที่ 22) เมื่อวันที่ 20 ธ.ค. 53 ตามที่คณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลังเสนอ ดังนี้

1. ขยายกรอบการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงฯ เพื่อใช้ภายในประเทศจากเดิมประมาณ 500,000 ตัน เป็นประมาณ 1,000,000 ตัน และอนุมัติการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเส้นให้กับผู้ยื่นประมูลที่เสนอราคาซื้อสูงสุดในแต่ละคลังสินค้าจำนวน 12 ราย ปริมาณ 472,246.62 ตัน มูลค่ารวม 2,752,841,870.51 บาท
2. ขยายกรอบเวลาการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลังปี 2551/52 จากที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม 2553 เป็นให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2554

สรุปสาระสำคัญ

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลัง

1. ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลัง ครั้งที่ 8/2553 (ครั้งที่ 21) เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 คณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลังได้พิจารณาผลการเจรจาของคณะทำงานดำเนินการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแล้ว มีมติเห็นชอบให้ขยายกรอบการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซง เพื่อใช้ภายในประเทศจากเดิมประมาณ 500,000 ตัน เป็นประมาณ 1,000,000 ตัน และเห็นชอบให้จำหน่ายมันสำปะหลังเส้นให้กับผู้ยื่นประมูลที่เสนอราคาซื้อสูงสุดในแต่ละคลังสินค้าจำนวน 12 ราย ปริมาณ 472,246.62 ตัน มูลค่ารวม 2,704,898,576.93 บาท
2. รองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) ประธานคณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลัง ขอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาเจรจาต่อรองราคาการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงฯ ครั้งที่ 11 เพื่อใช้ภายในประเทศ เพิ่มเติม เนื่องจากสถานการณ์ราคามันสำปะหลังได้ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการเจรจาต่อรองแล้ว เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2553 และนำเสนอคณะกรรมการนโยบายมัน

สำปะหลังพิจารณาเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2553 ผลการพิจารณาของ คณะกรรมการนโยบายมันสำปะหลังให้ความเห็นชอบการเจรจาต่อรองราคา โดย จำหน่ายมันสำปะหลังเส้นให้กับผู้ยื่นประมูลที่เสนอราคาซื้อสูงสุดในแต่ละคลังสินค้า จำนวน 12 ราย ปริมาณ 472,246.62 ตัน มูลค่ารวม 2,752,841,870.51 บาท

3. เห็นชอบให้ขยายกรอบเวลาการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการ แทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2551/52 จากที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในเดือน ธันวาคม 2553 เป็นให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2554

16. เรื่อง ผลกระทบจากการปรับค่าแรงงานขั้นต่ำและราคาปัจจัยการผลิตต่อ ราคาสินค้า

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลกระทบจากการปรับค่าแรงงานขั้นต่ำและราคาปัจจัยการผลิตต่อ ราคาสินค้า ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

สรุปสาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงพาณิชย์ รายงานผลกระทบของการปรับค่าแรงงานขั้นต่ำต่อราคาสินค้า ดังนี้

1. ข้อเท็จจริง

1.1 โครงสร้างต้นทุนสินค้า โดยทั่วไปสินค้าที่เป็นสินค้าควบคุมและสินค้าที่อยู่ในข่าย การกำกับดูแลจะประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าใช้จ่าย ขยายบริหารและการเงิน โดยต้นทุนวัตถุดิบจะเป็นปัจจัยการผลิตหลักซึ่งมีสัดส่วนใน โครงสร้างต้นทุนร้อยละ 30 - 90 ขึ้นกับชนิดของสินค้าในแต่ละอุตสาหกรรม โดยในส่วนของ วัตถุดิบมีทั้งที่ผลิตได้เองในประเทศและที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

1.2 การปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ตามมติคณะกรรมการค่าจ้างกลางที่ให้ปรับ ค่าแรงงานขั้นต่ำสูงขึ้นวันละ 8.00 - 17.00 บาท ทั่วประเทศ เป็นวันละ 159.00 - 221.00 บาท โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไปนั้น จะส่งผลกระทบต่อ ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรกลุ่มพืชอาหารและสินค้าอุปโภคบริโภค

1.3 การปรับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าพลังงาน ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและค่า ขนส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้น โดยในช่วงปลายปี 2552 (ช่วงตรึงราคาสินค้า) น้ำมันดีเซลราคา ลิตรละ 27.63 บาท และปัจจุบัน (เดือนธันวาคม 2553) ราคาปรับสูงขึ้นเป็นลิตรละ 29.99 บาท สูงขึ้นจากช่วงตรึงราคาร้อยละ 8.54

1.4 การตรึงราคาสินค้า กระทรวงพาณิชย์ได้มีนโยบายให้ผู้ประกอบการสินค้าอุปโภค บริโภคตรึงราคาจำหน่ายสินค้าตั้งแต่ปลายปี 2552 ถึงสิ้นปี 2553 โดยในช่วงดังกล่าว

ต้นทุนสินค้าได้มีการปรับตัวสูงขึ้นไปแล้วหลายรายการ เช่น เหล็ก ทองแดง ปิเยเคมี น้ำมันปาล์มดิบ และยางแผ่นดิบ เป็นต้น

2. ผลกระทบต่อต้นทุนและราคาสินค้า

จากข้อเท็จจริงข้างต้น ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนและราคาสินค้า ดังนี้

2.1 ผลกระทบต่อต้นทุนและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค

2.2.1 การปรับค่าแรงงานขั้นต่ำทั่วประเทศวันละ 8.00 - 17.00 บาท (หรือสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.35) จะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 0.023 - 1.794 โดยสินค้าเครื่องแบบนักเรียนได้รับผลกระทบสูงสุดร้อยละ 1.794 โดยเสื้อนักเรียนชายเบอร์ 38 ต้นทุนสูงขึ้นตัวละ 2.16 บาท

2.2.2 การปรับสูงขึ้นของน้ำมันดีเซลจากช่วงปลายปี 2552 ถึงปัจจุบัน สูงขึ้นจากช่วงตรึงราคาดัตถละ 2.36 บาท หรือร้อยละ 8.54 ทำให้ต้นทุนสินค้าอุปโภคบริโภคในส่วนของค่าใช้จ่ายผลิตและค่าขนส่งสูงขึ้นร้อยละ 0.0038 - 0.7475 โดยสินค้าปูนซีเมนต์ได้รับผลกระทบสูงสุดร้อยละ 0.7475 หรือถุงละ (50 กก.) 0.81 บาท

2.2.3 การปรับสูงขึ้นของราคาวัตถุดิบในช่วงตรึงราคาสินค้า ราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคทั้งส่วนที่นำเข้าและผลิตในประเทศมีราคาสูงขึ้น โดยในส่วนที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศและมีราคาสูงขึ้น ได้แก่ เหล็กแท่งยาว สูงขึ้นร้อยละ 22.31 เหล็กกล้าแผ่นไม่เป็นสนิมรีดร้อน สูงขึ้นร้อยละ 26.05 ทองแดง สูงขึ้นร้อยละ 48.16 และแม่ปิเยยูเรีย สูงขึ้นร้อยละ 37.17 สำหรับวัตถุดิบที่ผลิตได้ในประเทศ มีราคาสูงขึ้น ได้แก่ ยางแผ่นดิบ สูงขึ้นร้อยละ 99.81 น้ำมันปาล์มดิบ สูงขึ้นร้อยละ 49.80 น้ำมันดิบ สูงขึ้นร้อยละ 3.03 มะพร้าวผลแก่ สูงขึ้นร้อยละ 115.56 ส่งผลให้ต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตสินค้ามีราคาสูงขึ้นร้อยละ 1.33 - 49.80 โดยสินค้าที่มีต้นทุนเพิ่มขึ้นสูงสุด ได้แก่ น้ำมันพืชปาล์ม

2.2.4 จากการปรับเพิ่มของค่าแรงงาน ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และวัตถุดิบ จะมีผลให้ต้นทุนรวมสินค้าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.46 - 49.95 โดยสินค้าที่ได้รับผลกระทบสูงสุด ได้แก่ น้ำมันปาล์ม

จากการติดตามและวิเคราะห์สภาพตลาดในปัจจุบันแม้ว่าภาระต้นทุนการผลิตสินค้าจะปรับเพิ่มขึ้น แต่สินค้าอุปโภคบริโภคประมาณร้อยละ 90 จะยังสามารถคงราคาที่ระดับเดิมต่อไปได้อีกระยะหนึ่ง เนื่องจากตลาดมีการแข่งขันสูง เศรษฐกิจชะลอตัว ประชาชนมีกำลังซื้อน้อย ยกเว้นสินค้าที่ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นมาก ได้แก่ น้ำมันปาล์มดิบ ยางรถยนต์ และปิเยเคมี ซึ่งจะได้มีการพิจารณาเป็นรายสินค้าตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อไป

2.2 ผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร

ผลจากการปรับสูงขึ้นของค่าแรงงานขั้นต่ำและราคาน้ำมันดีเซลตามข้อเท็จจริงในข้อ 1 จะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรในส่วนของค่าไถพรวน ค่าวิดน้ำเข้านา ค่ารถเกี่ยว ค่าอบลดความชื้น ตลอดจนค่าขนส่งเพิ่มสูงขึ้น ทั้งสินค้าพืชไร่ (ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง) พืชผักและผลไม้ ตลอดจนปศุสัตว์ (หมู ไก่ ไข่) โดยต้นทุนข้าวเปลือกสูงขึ้นร้อยละ 3.07 หรือสูงขึ้นต้นละ 234.00 บาท ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ต้นทุนสูงขึ้นร้อยละ 2.93 หรือสูงขึ้นต้นละ 160.00 บาท มันสำปะหลัง ต้นทุนสูงขึ้นร้อยละ 3.42 หรือสูงขึ้นต้นละ 40.00 บาท ต้นทุนการเลี้ยงหมูสูงขึ้นตัวละ 9.40 บาท สูงขึ้น กก.ละ 0.08 บาท หรือสูงขึ้นร้อยละ 0.14

3. การช่วยเหลือประชาชน

กระทรวงพาณิชย์ได้จัดทำแผนรองรับในการกำกับดูแลราคาสินค้าและช่วยเหลือประชาชนทั้งในส่วนของเกษตรกรและผู้บริโภค ดังนี้

3.1 การช่วยเหลือเกษตรกร

3.1.1 จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังปัจจัยการผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะปุ๋ยเคมีและยากำจัดศัตรูพืชหรือโรคพืช

3.1.2 กำกับดูแลให้ความเป็นธรรมในการขายผลิตผลทางการเกษตร โดยให้มีการปิดป้ายแสดงราคารับซื้ออย่างเปิดเผยและชัดเจน รวมทั้งให้มีการตรวจสอบเครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องตรวจวัดความชื้น และเครื่องวัดเปอร์เซ็นต์แป้ง ให้มีความเที่ยงตรงและถูกต้อง

3.1.3 มาตรการเชื่อมโยงตลาดและส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าเกษตร โดยเฉพาะสินค้าพืชผัก ผลไม้ ไข่ และหมู เป็นต้น เพื่อเสริมกลไกตลาดปกติและเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้า ลดการกระจุกตัวของสินค้าในแหล่งผลิต เพิ่มปริมาณการจำหน่ายสินค้าในช่วงปลายทาง เพื่อป้องกันการกดราคารับซื้อสินค้าเกษตรจากเกษตรกรและมีให้มีการกำหนดราคาปลายทางสูงเกินควร เช่น ช่วงเทศกาลกินเจ หรือช่วงที่มีปัญหาผลผลิตทางการเกษตรล้นตลาด และในกรณีที่สินค้าเกษตรมีปัญหาด้านคุณภาพไม่สามารถจำหน่ายในตลาดปกติได้ จะประสานเชื่อมโยงผู้ผลิตสินค้าในการช่วยรับซื้อเป็นกรณีๆ ไปด้วย

3.1.4 มาตรการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรหลัก เพื่อเสริมโครงการประกันรายได้ของรัฐบาล เช่น แทรกแซงการรับซื้อสินค้าเกษตร การจัดตลาดนัด ส่งเสริมตลาดกลางและทำข้าว

3.1.5 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารราคาตลาด และจุดแทรกแซงรับซื้อสินค้าเกษตร ตลอดจนราคาอ้างอิงเพื่อให้เกษตรกรได้รับทราบอย่างทั่วถึงเป็นระบบ

3.1.6 ตั้งคณะทำงานลดภาระค่าครองชีพและเพิ่มรายได้เกษตรกร เพื่อดูแลเกษตรกร อย่างเป็นระบบ รวมทั้งสร้างแนวร่วมเครือข่ายการดูแลเกษตรกร โดยเชื่อมโยงกับ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ชมรม และสถาบันต่างๆ ที่มีเกษตรกรเป็นสมาชิก ร่วมเป็นอาสา ฝ่าระวังปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตร

3.2 การช่วยเหลือผู้บริโภค โดยการกำกับดูแลราคาสินค้าต้นทางถึงปลายทาง (ผู้ผลิต/ผู้นำเข้าถึงร้านจำหน่าย) ดังนี้

3.2.1 **ต้นทาง** ให้ผู้ประกอบการแจ้งขอความเห็นชอบก่อนขึ้นราคา รวมทั้งติดตามและ ประเมินสถานการณ์ราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิด ตรวจสอบน้ำหนัก ปริมาณบรรจุและหีบห่อ ของสินค้าให้มีปริมาณน้ำหนักครบถ้วนถูกต้อง

3.2.2 **ปลายทาง** ตรวจสอบการปิดป้ายแสดงราคาสินค้าตลอดจนความเคลื่อนไหวของ ราคาจำหน่ายและปริมาณสินค้าที่จำหน่าย เพื่อป้องกันการกักตุน รวมทั้งติดตามพฤติกรรม การเอาเปรียบของผู้ประกอบการในแต่ละช่วงการค้า

3.3 การลดค่าครองชีพของประชาชน

3.3.1 เชิญผู้ประกอบการสินค้าอุปโภคบริโภคที่เกี่ยวข้องหารือแนวทางการดูแลราคา สินค้าให้เกิดความเป็นธรรมทั้งระบบ และไม่ให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งมีสินค้าหลายหมวดที่จะยังสามารถตรึงราคาต่อไปได้ เช่น หมวดของใช้ประจำวัน หมวดอาหารและเครื่องดื่ม (ยกเว้นน้ำมันพืชปาล์ม) หมวดวัสดุก่อสร้าง หมวดปัจจัยทาง การเกษตร (ยกเว้นปุ๋ยเคมี) เนื่องจากตลาดมีการแข่งขันสูง

3.3.2 การดูแลสินค้าที่ส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพประชาชน

(1) **อาหารปรุงสำเร็จ** ร่วมมือกับผู้ประกอบการค้าและจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ใน สถานที่ต่างๆ ที่เป็นแหล่งชุมชนกระจายทั่วประเทศ ได้แก่ สถานีบริการน้ำมันในกรุงเทพ และต่างจังหวัด ศูนย์อาหารในห้างสรรพสินค้า ศูนย์ราชการ ร้านอาหารทั่วไป เช่น สมาชิกสมาคม ภัตตาคารร้านอาหาร ชมรมร้านอาหาร ร้านอาหารมิตรธงฟ้า จัดเมนู จำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ อย่างน้อย 1 รายการ ในราคาจาน/ชามละ 25 บาท และจัดน้ำ ต้มฟรีให้กับลูกค้า เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภค ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะสถานที่ บริการประชาชนจำเป็นต้องใช้บริการจำนวนมาก เช่น สถานีขนส่ง เป็นต้น

ในส่วน of ร้านอาหารธงฟ้าที่มีอยู่เดิมจำนวน 256 ร้าน ให้คงราคาจำหน่ายจาน/ชามละ 20.00 บาท ต่อไป สำหรับร้านอาหารมิตรธงฟ้าที่จำหน่ายในราคาจาน/ชามละ 25.00 - 30.00 บาท และปัจจุบันมีอยู่แล้วจำนวน 4,200 ร้าน จะขยายเพิ่มให้มากขึ้นเป็นจำนวน 6,000 ร้าน ในปี 2554

(2) สินค้าอุปโภคบริโภค

1) **จัดจำหน่ายสินค้าราคาประหยัด** โดยร่วมมือกับส่วนราชการ ภาคเอกชน สภาอุตสาหกรรม และอื่นๆ จัด Factory Outlet และ Farm Outlet จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าเกษตร สินค้าชุมชน (OTOP) และสินค้าจากผู้ประกอบการ SMEs ในราคาประหยัด เพื่อเพิ่มรายได้ ขยายโอกาสการจำหน่ายสินค้า และประชาชนมีช่องทางเพิ่มขึ้นในการซื้อสินค้า ทั้งยังเป็นการส่งเสริมการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศ และสินค้าคุณภาพส่งออก โดยกระจายการจัดงานทั่วประเทศ ทั้งนี้ ในปี 2554 กระทรวงพาณิชย์จะได้รณรงค์กินของไทย ใช้ของไทย เพื่อให้เศรษฐกิจภายในประเทศเข้มแข็ง และลดการพึ่งพาการส่งออกตามนโยบายรัฐบาล

2) **ร่วมมือกับห้างค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่** ลดราคาสินค้าในเทศกาลต่างๆ รวมทั้งเชื่อมโยงการกระจายสินค้าเกษตรจากแหล่งผลิตสู่ผู้บริโภค ภายใต้โครงการ 12 เดือน 12 โครงการ เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายและลดภาระค่าครองชีพประชาชน รวมทั้งเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรด้วย เบื้องต้นห้างสรรพสินค้าให้ความร่วมมือลดราคาสินค้าอุปโภคบริโภคต้อนรับปีใหม่ เริ่มตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2553

สังคม

17. เรื่อง การเสนอร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อมเพื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและประกาศเป็นวาระแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม และประกาศให้เรื่องดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ

พม. รายงานว่า

1. สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2552 ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ พม. เป็นเจ้าภาพบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม

2. พม. ได้ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ และได้เสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วใน

การประชุมครั้งที่ 3/2553 เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2553 สำคัญประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่

2.1 ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน

2.2 ยุทธศาสตร์ด้านการช่วยเหลือและบำบัดฟื้นฟู

2.3 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างบทบาทและองค์ความรู้แก่กลุ่มผู้นำทางความคิดของเด็กและเยาวชน

2.4 ยุทธศาสตร์การจัดสิ่งยั่วยุและอิทธิพลจากสื่อ

2.5 ยุทธศาสตร์ด้านการผลักดันนโยบาย

2.6 ยุทธศาสตร์การสำรวจข้อมูล การพัฒนาระบบงาน และการติดตามผล

3. ยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม มีสำคัญดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์

3.1.1 เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อมในระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับชุมชน

3.1.2 เพื่อบูรณาการความร่วมมือภาคีกับเครือข่ายในการช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม แม่วัยเยาว์ บุตรและครอบครัวให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

3.1.3 เพื่อเป็นแนวทางการสร้างและพัฒนาระบบการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อมและแม่วัยเยาว์ ให้มีรูปแบบที่เป็นเอกภาพชัดเจน โดยความร่วมมือของภาคีเครือข่าย

3.1.4 เพื่อเป็นแนวทางในการรณรงค์ร่วมกับภาคีเครือข่ายให้สังคมเกิดความตระหนักและร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม

3.2 เป้าหมายของแผน

3.2.1 เด็กและเยาวชนมีความรู้และทักษะในการจัดการกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้ ไม่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม

3.2.2 เด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อม และแม่วัยเยาว์ได้รับการช่วยเหลือบำบัดฟื้นฟู มีทักษะชีวิต ไม่กลับไปตั้งครรภ์ไม่พร้อมซ้ำ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

3.2.3 มีการช่วยเหลือให้แม่วัยเยาว์สามารถให้การเลี้ยงดูบุตรของตนได้อย่างเหมาะสม และในกรณีที่ไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรได้ บุตรของแม่วัยเยาว์จะได้รับการดูแลทางเลือก อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการเลี้ยงดูในรูปแบบครอบครัวอุปถัมภ์และครอบครัวบุญธรรม

3.2.4 ครอบครัว สังคม ชุมชน ของเด็ก มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อมและช่วยเหลือแม่วัยเยาว์

3.2.5 มีกลไกรับผิดชอบดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับ ชุมชน

3.2.6 มีตัวแบบการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟู เมื่อพบเด็กและเยาวชน ตั้งครรภ์ไม่พร้อม และแม่วัยเยาว์ที่เป็นบทบาทร่วมของภาคีเครือข่าย

3.2.7 มีกลไกระดับปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หรือผู้ปฏิบัติงาน ด้านเด็ก เข้ามา ดูแลให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อม และแม่วัย เยาว์ เป็นรายบุคคล

3.2.8 พัฒนาบุคลากรด้านเด็กให้มีความรู้ ศักยภาพ และสามารถบูรณาการการ ปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อมและแม่วัยเยาว์ร่วมกัน

3.2.9 ภาคเครือข่ายมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ไม่ พร้อมในทุกกระดับ

4. กลุ่มเป้าหมายแผน

4.1 กลุ่มเป้าหมายทั่วไป คือ เด็กและเยาวชนอายุไม่เกิน 20 ปี

4.2 กลุ่มเสี่ยง

1) เด็กและเยาวชนในโรงเรียนซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และ มัธยมศึกษาตอนต้น

2) เด็กและเยาวชนในชุมชนแออัด

3) เด็กและเยาวชนที่พักอยู่ในหอพัก โดยเฉพาะหอพักที่ไม่ได้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

4) เด็กและเยาวชนที่ทำงานในโรงงาน

5) เด็กเร่ร่อน

18. เรื่อง การขออนุมัติให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณ หมอน 21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณ
หมอน 21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการใน
กิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ของกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลังรายงานว่า

1. เดิมกระทรวงการคลังได้เสนอเรื่อง การขออนุมัติให้เอกชนร่วมงานในโครงการพัฒนา
พื้นที่บริเวณหมอน 21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ
ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามหนังสือ
กระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.2/12856 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2551 แต่โดย
ที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี (สลค.) จึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวน อีก
ครั้งหนึ่ง พร้อมความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง กระทรวงการคลังจึงได้ส่งเรื่องให้
กระทรวงศึกษาธิการ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ความ
เห็นชอบยืนยันการดำเนิน โครงการดังกล่าวต่อ และแจ้งกระทรวงการคลังให้ดำเนินการ
ต่อไป โดยแจ้งว่าโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณหมอน 21-22 ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกสามย่าน
(จุดตัดระหว่างถนนพญาไทกับถนนพระราม 4) เนื้อที่ประมาณ 13 ไร่ 1 งาน 47.5
ตารางวา เดิมพื้นที่ ดังกล่าวประกอบด้วย อาคารพาณิชย์จำนวน 171 คูหา และอาคาร
ตลาดสามย่านซึ่งเป็นอาคารเก่าที่ก่อสร้างมานานและใช้ประโยชน์มากกว่า 40 ปี มีสภาพ
ชำรุดทรุดโทรมมีปัญหาด้านระบบระบายน้ำและระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่หมดอายุไม่
สามารถใช้งานได้ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวตามแผนแม่บท
การพัฒนาประโยชน์ของที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเป็นการพัฒนาพื้นที่
สำหรับประกอบกิจกรรมเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอาคารสูง เพื่อนำรายได้ไปใช้ประโยชน์ใน
การดำเนินกิจกรรมด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัย และได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา คือ
บริษัท ซี แอนด์ ซี อินเตอร์เนชั่นแนล เวเนเจอร์ จำกัด เพื่อจัดทำรายงานการศึกษาและ
วิเคราะห์โครงการ ทั้งนี้ ผลการศึกษา ที่ผ่านมาเป็นข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ให้บริษัทที่ปรึกษา ทบทวนผลการศึกษาความเหมาะสมของ
โครงการฯ ด้วยแล้ว กระทรวงการคลังจึงได้เสนอเรื่อง การขออนุมัติให้เอกชนร่วมงานใน

โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณหมอน 21-22 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

19. เรื่อง ขออนุมัติกำหนดตำแหน่งเพิ่มเติมสำหรับโรงพยาบาลมาบตาพุด ขนาด 200 เตียง

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการกำหนดตำแหน่งข้าราชการเพิ่มเติมสำหรับโรงพยาบาลมาบตาพุด จำนวน 238 อัตรา เป็นกรณีพิเศษตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงสาธารณสุข รายงานว่า

1. จังหวัดระยอง ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม ตามโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า 1,700 โรง จากการพัฒนาดังกล่าวทำให้จังหวัดระยองมีการจ้างงานมากขึ้น แรงงานและครอบครัวของแรงงานจึงอพยพเข้ามาทำงานในจังหวัดระยองเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ชุมชนโดยรอบพื้นที่อุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผลจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2552 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประกาศให้ท้องที่เขตเทศบาลเมืองมาบตาพุดทั้งหมด รวมทั้งตำบลเนินพระ ตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง ตำบลมาบตาพุด อำเภอเนินขาม และตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นเขตควบคุมมลพิษโรงพยาบาลมาบตาพุด จังหวัดระยองเป็นโรงพยาบาล ชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ควบคุมมลพิษติดกับโรงงานกำจัดกากของเสียอันตราย (บริษัทเจเนโก) ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความเสี่ยงภัยทางด้าน สุขภาพในระดับสูง ในปี พ.ศ.2550 จังหวัดระยองจึงจัดทำแผนเพื่อย้ายโรงพยาบาลมาบตาพุดไปตั้งอยู่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 204 ห่างจากที่เดิม 5 กิโลเมตร พร้อมทั้งขยายเป็นโรงพยาบาลอาชีวเวชศาสตร์ขนาด 120 เตียง ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ.2551 - 2552 จังหวัดระยองและ สธ.ได้สนับสนุนงบประมาณในการย้ายและพัฒนาโรงพยาบาลบางส่วน แต่พบว่ายังขาดอัตรากำลังครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างอีกหลายรายการ จึงจะสามารถเปิดให้บริการประชาชนและตอบสนองปัญหาเร่งด่วนและความจำเป็นของประชาชน ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี (6 ต.ค 52) โรงพยาบาลมาบตาพุดจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาโรงพยาบาลมาบตาพุด เป็นโรงพยาบาลขนาด 200 เตียง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 - 2555 เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้าง (ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง) และพัฒนาอัตรากำลังคนให้มีปริมาณเพียงพอและสามารถให้บริการได้ตามระดับสถานบริการ

3. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยังขาดกำลังคนด้านสุขภาพอีกจำนวนมากแม้แต่นักเรียนทุนก็ไม่มีตำแหน่งบรรจุในขณะนี้ อัตรากำลังคนจึงไม่เพียงพอในการบริหารจัดการเพื่อจัดสรรให้แก่โรงพยาบาลมาบตาพุดที่จะปรับเป็นโรงพยาบาลขนาด 200 เตียง แต่เนื่องจากเป็นกรณีเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี จึงได้ปรับเกลี่ยอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ (ข้าราชการ/ลูกจ้างประจำ/ลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งวิชาชีพ) มาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลมาบตาพุดแล้ว บางส่วนเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแต่ยังไม่มีเพียงพอ

4. โรงพยาบาลมาบตาพุดมีความจำเป็นต้องปรับขนาดอัตรากำลังคนให้สอดคล้องกับภารกิจการพัฒนาาระบบบริการสาธารณสุขในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยองซึ่งอัตรากำลังเดิมที่มีอยู่ไม่เพียงพอกับภาระงานตามนโยบายที่รัฐบาลได้มอบหมาย โดยจำเป็นต้องได้รับการจัดสรรตำแหน่งเพิ่มใหม่อีกจำนวน 238 อัตรา

20. เรื่อง การถวายพระราชสมัญญา "พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน" เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการถวายพระราชสมัญญา "พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน" เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554 ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงศึกษาธิการรายงานว่า

1. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจด้วยพระวิริยะอุตสาหะ นำความเจริญรุ่งเรืองสู่ประเทศชาติ และประชาชนอย่างไพศาล โดยเฉพาะพระราชกรณียกิจด้านการพัฒนาการศึกษาไทย พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยเป็นพิเศษ ส่งผลให้การพัฒนาการศึกษาของชาติมีความเจริญก้าวหน้าแผ่ขยายครอบคลุมทั้งในเมืองและในชนบทโดยทั่วถึง ในรัชสมัยของพระองค์การศึกษาของไทยพัฒนาก้าวหน้าครอบคลุมทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยและการศึกษาไทยที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์การพัฒนาของประเทศไทย

2. พระราชกรณียกิจในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้น เริ่มจากใน พ.ศ. 2498 ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโรงเรียนจิตรลดาขึ้นสำหรับพระราชโอรสพระราชธิดา บุตรข้าราชการบริพารในพระราชวัง ตลอดจนเปิดโอกาสให้บุคคล ทั่วไปได้ร่วมเรียนด้วย ต่อมาเมื่อพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรบริเวณชายแดน

ทรกัณฑ์ดาร ทำให้ทรงทราบถึงปัญหาการขาดแคลนที่เรียนของเด็กและเยาวชน จึงมีมีพระราชดำริให้จัดสร้างโรงเรียนให้แก่เด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้ โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริและอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์โดยพระราชทานพระราชทรัพย์ช่วยเหลือ ทรงอุปถัมภ์ หรือทรงให้คำแนะนำมีจำนวน 104 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนประเภท ต่าง ๆ ได้แก่

2.1 โรงเรียนจิตรลดา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างอาคารชั้นเดียวในบริเวณสวนจิตรลดา และพระราชทานนามโรงเรียนว่า "โรงเรียนจิตรลดา" เปิดสอนนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนทั่วไปได้เข้าไปเรียน และยังได้พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นค่าใช้จ่ายของโรงเรียนจนถึงปัจจุบัน

2.2 กลุ่มโรงเรียนราชวินิต จัดตั้งตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยได้พระราชทานที่ดินสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เพื่อเป็นโรงเรียนสำหรับบุตรหลานของข้าราชการสำนักพระราชวังและประชาชนในท้องถิ่นใช้เป็นทำเลเรียน และได้พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์สมทบกับเงินที่มีผู้บริจาคเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างโรงเรียน

2.3 โรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจนในพระบรมราชานุเคราะห์ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นในวัดและอารามพระภิกษุผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยสอนในโรงเรียน โดยพระราชทานทุนทรัพย์ส่วนหนึ่งและทุนที่ได้รับบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล

2.4 กลุ่มโรงเรียนร่มเกล้า เป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับเด็กนักเรียนยากจนตามบริเวณชายแดนทรกัณฑ์ดารทางไกลการคมนาคม โดยทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์และได้พระราชทานนามโรงเรียนว่า "โรงเรียนร่มเกล้า"

2.5 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริโดยพระราชทานพระราชทรัพย์ร่วมสร้าง โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อสอนหนังสือให้แก่ชาวเขาและประชาชนในถิ่นทรกัณฑ์ดาร ทำให้เยาวชนไทยภูเขาได้มีโอกาสเรียนรู้หนังสือพระราชทานนามว่า "โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์"

2.6 โรงเรียนวังไกลกังวล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานอาคารที่พักกองรักษาการณ์วังไกลกังวลให้เป็นอาคารเรียนของโรงเรียน และในปีฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ได้มีการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้วยระบบทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำให้นักเรียนในส่วนภูมิภาคหรือชนบทห่างไกลได้มีโอกาสรับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพไม่ด้อยกว่าโรงเรียนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

2.7 โรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เดิมคือ โรงเรียนราชวิทยาลัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานนามโรงเรียนว่า "โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย" และทรงรับไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นโรงเรียนที่รับนักเรียนชายเปิดสอน

สายสามัญศึกษา มีจุดมุ่งหมายอบรมนักเรียนให้มีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามและให้ฝึกฝนการกีฬา เพื่อช่วยให้มีพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง

2.8 โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริ และอยู่ในความดูแลของมูลนิธิ หรือองค์กรต่าง ๆ เช่น โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริเพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่บุตรหลานของผู้ประสบภัยธรรมชาติ ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาในถิ่นทุรกันดาร และอยู่ในความดูแลของมูลนิธิราชประชานุเคราะห์

2.9 โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ใต้ร่มพระบารมี โรงเรียนรัชดาภิเษก จำนวน 10 โรงเรียน จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 25 ปี เมื่อ พ.ศ. 2514 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ จำนวน 5 โรงเรียน จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติในโอกาสเจริญ พระชนมพรรษา 60 ปี เมื่อ พ.ศ. 2530 โรงเรียนรัชมิ่งคลาภิเษก จัดตั้งขึ้นเนื่องในโอกาสพระราชพิธีรัชมิ่งคลาภิเษก เมื่อ พ.ศ. 2531 และโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นเนื่องในโอกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี เมื่อ พ.ศ. 2539

3. พระราชกรณียกิจในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งโครงการ พระดาบสขึ้น ด้วยความห่วงใยต่อพสกนิกรที่ต้องการแสวงหาความรู้ แต่ขาดโอกาสในการศึกษาเรียนรู้ ทำให้พลาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง โดยโครงการพระดาบสได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2518 เปิดทำการสอนวิชาชีพแขนงต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ผ่านหลักสูตรสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามแนวพระราชดำริ

4. พระราชกรณียกิจในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการพระราชทานความรู้และการศึกษาตามอัธยาศัยแก่ประชาชนผ่านศูนย์การพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่ทรงตั้งขึ้น เพื่อเป็นแหล่งรวมสรรพวิชา วิชาการ การค้นคว้าทดลอง และการสาธิตด้านเกษตรกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้สำหรับนำไปสู่การปฏิบัติจริงของเกษตรกร

5. ในการส่งเสริมการศึกษาของชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ทรงริเริ่มโครงการที่ส่งเสริมการศึกษาและการจัดตั้งทุนการศึกษา โดยทรงสละพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จัดตั้งกองทุนต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของชาติอย่างหลากหลาย อาทิ ทุนมูลนิธิ "อานันทมหิดล" ทุนเล่าเรียนหลวง ทุนพระราชทานแก่นักเรียนชาวเขา ทุนปริญญาเอกกาญจนาภิเษก โครงการสาธิตการเกษตรไทยสำหรับเยาวชน

6. เนื่องในโอกาสมหามงคลพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554 ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อการศึกษาของชาติ กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้บริหาร ข้าราชการ ครู บุคลากร นิสิตนักศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง เห็นสมควรถวายพระราชสมัญญา "พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน" เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554

21. เรื่อง การกำหนดให้มีวันพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นวันรัฐพิธี

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ การกำหนดให้วันที่ 18 ตุลาคม ของทุกปี ซึ่งตรงกับวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็น "วันพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว" และให้เป็นวันรัฐพิธี โดยไม่ถือเป็นวันหยุดราชการ พร้อมทั้งกำหนดให้มีพิธีวางพานพุ่มดอกไม้ถวายราชสักการะ ณ พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชวังสราญรมย์ กรุงเทพมหานคร เป็นประจำทุกปี

22. เรื่อง ขอนมัติเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 1 และการประชุมคณะทำงานภายใต้รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 7

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 1 และการประชุมคณะทำงานภายใต้รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 7 เพื่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ จัดได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) รายงานว่า

1. ในช่วงหน้าแล้ง (ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายนของทุกปี) มักพบการเพิ่มสูงขึ้นของปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวสภาพอากาศมีความแห้งแล้งส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของไฟป่าทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สหภาพพม่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ประกอบกับเป็นช่วงเวลาที่เกษตรกรจะทำการเผาเศษวัสดุเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับการเกษตรในช่วงฤดูฝน ฝุ่นละอองที่เกิดจากการเผาจึงเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก สภาวะอากาศที่แห้งและนิ่งทำให้ฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นสามารถแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นานส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

2. ฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นยังสามารถถูกพัดพาไปกับลมส่งผลกระทบต่อพื้นที่ใกล้เคียงและเกิดเป็นปัญหามลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหา ประเทศไทยจึงได้ริเริ่มในการประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนจากการเผาในที่โล่งระหว่าง 5 ประเทศในอนุภูมิภาคแม่โขง ควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการควบคุมการเผาในที่โล่งภายในประเทศ โดยผลักดันให้มีการจัดตั้งคณะทำงาน 5 ประเทศอนุภูมิภาค แม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (Technical Working Group on Transboundary Haze Pollution in the Mekong Sub-region : TWG - Mekong) ประกอบด้วยคณะทำงานระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสจากประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ สหภาพพม่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา และประเทศไทย โดยมีสำนักงานเลขาธิการอาเซียนทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ และมีศูนย์เชี่ยวชาญด้านอุตุนิยมวิทยาแห่งอาเซียน (ASEAN Specialized Meteorological Center : ASMC) ให้การสนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3. ภายหลังการจัดตั้งคณะทำงาน 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขงเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ในปี 2551 คณะทำงานฯ ได้มีการประชุมแล้วทั้งสิ้น 6 ครั้ง โดยการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ 6 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 20 - 21 กันยายน 2553 ณ สหภาพพม่าและได้มีมติให้ผู้แทนคณะทำงานฯ แต่ละประเทศ นำประเด็นข้อเสนอการจัดตั้งคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีฯ กลับไปหารือกับรัฐมนตรีของประเทศตนเองและแจ้งความเห็นให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนทราบภายในวันที่ 6 ตุลาคม 2553 เพื่อนำเสนอขอความเห็นชอบจากที่ประชุมประเทศภาคีต่อข้อตกลงอาเซียน เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (Conference of the Parties to the ASEAN Agreement on Transboundary haze Pollution) ครั้งที่ 6 ในวันที่ 13 ตุลาคม 2553 ณ ประเทศ เนการาบรูไนดารุสซาลามและมีมติเห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศ อนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (Sub-regional Ministerial Steering Committee on Transboundary Haze Pollution Control in the Mekong Sub-region : MSC - Mekong) เพื่อกำกับดูแลการดำเนินมาตรการควบคุม และแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่งและมลพิษจากหมอกควันข้ามแดนในอนุภูมิภาคแม่โขง โดยให้คณะทำงาน 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขงเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (TWG-Mekong) ทำหน้าที่เป็นคณะทำงานภายใต้ MSC-Mekong กิจกรรมและการดำเนินงานของ TWG-Mekong จะรายงานตรงต่อ MSC-Mekong ก่อนจะเสนอต่อที่ประชุมประเทศภาคีฯ เพื่อทราบเป็นลำดับต่อไป

4. การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานภายใต้รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน TWG-Mekong จะหมุนเวียนระหว่างประเทศสมาชิกตามลำดับตัวอักษร ซึ่งประเทศเจ้าภาพถัดจาก สหภาพพม่า ได้แก่ ประเทศไทย ดังนั้นเมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขงเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (MSC - Mekong) ประเทศไทยจึงต้องรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศ อนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 1 ควบคู่ไปกับการประชุม

คณะทำงานภายใต้รัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม 5 ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขง เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ 7 โดยมีกำหนดการเบื้องต้นในเดือนมกราคม 2554 ณ กรุงเทพมหานคร

23. เรื่อง รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552 ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) ได้มอบหมายให้ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย จัดทำข้อมูลสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552 โดยมีเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมข้อมูลประชากรผู้สูงอายุ สถานการณ์ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ การดูแลและสวัสดิการของผู้สูงอายุ การทำงาน รายได้ และการออมของผู้สูงอายุ การเข้าถึงข้อมูลการศึกษา การศึกษาการเรียนรู้อัตนศึกษา ศักยภาพของผู้สูงอายุ สถานการณ์เด่นผู้สูงอายุไทย ปี พ.ศ. 2552 และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สรุปได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลประชากรผู้สูงอายุไทย ในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ ตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป 7.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ของประชากรทั้งหมด และคาดการณ์ภายในปี 2573 จะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 17.8 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 25 (1 ใน 4) ของประชากรทั้งหมด จากข้อมูลสำมะโนประชากร คาดการณ์แนวโน้มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 - 2573 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลตามทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 มีผู้สูงอายุจำนวน 7.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ของประชากรทั้งหมด การเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ เป็นผลมาจากการลดลงของอัตราเจริญพันธุ์รวมที่ลดเหลือ 1.85 ต่ำกว่าระดับทดแทน (รุ่นต่อรุ่น) โดยสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุวัยกลาง (70 - 79 ปี) และวัยปลาย (80 ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้น เพศหญิงมีมากกว่า และอายุยืนยาวกว่าเพศชาย การกระจายตัวเชิงพื้นที่ ในปี พ.ศ. 2552 จังหวัดที่มีจำนวนผู้สูงอายุมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่นับรวมกรุงเทพฯ) ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น และเชียงใหม่ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนประชากรทั้งหมดในพื้นที่ จังหวัดที่มีร้อยละของผู้สูงอายุมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่นับรวมกรุงเทพฯ) ได้แก่ สิงห์บุรี สมุทรสงคราม และชัยนาท จากทั้งหมด 76 จังหวัดส่วนใหญ่มีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ถือว่าได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว เหลือเพียง 17 จังหวัด ที่จำนวนผู้สูงอายุต่ำกว่าร้อยละ 10 ของประชากร ทั้งหมด มีผู้สูงอายุพักอาศัยในเขตเมือง ร้อยละ 34 และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในเขตเมือง จากข้อมูลทะเบียนราษฎรปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนผู้สูงอายุที่อายุ 100 ปีขึ้นไป 13,692 คน (ข้อมูลมีข้อจำกัดอาจจะคลาดเคลื่อน)

1.2 สถานการณ์ด้านสุขภาพ จากผลการสำรวจสุขภาพประชาชนไทย โดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551 - 2552 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประเมินว่ามีสุขภาพปานกลางถึงดีมาก ประมาณร้อยละ 70 - 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่ออายุมากขึ้นจะประเมินสุขภาพตนเองไม่ต่ำลดลงตามช่วงอายุ และผู้สูงอายุชายประเมินสุขภาพตนเองว่าปานกลาง ดี และดีมากสูงกว่า ผู้สูงอายุหญิง ผู้สูงอายุ 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นโรคต่อกระดูก เป็นโรคนี้อาการมากขึ้นตามช่วงอายุ ผู้สูงอายุหญิงเป็นมากกว่าชาย ผู้สูงอายุ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีปัญหาการได้ยิน และมีปัญหานี้มากขึ้นตามช่วงอายุ ผู้สูงอายุชายเป็นมากกว่าหญิง ผู้สูงอายุมากกว่าครึ่งหนึ่งมีพื้นที่ใช้งานได้ **ไม่ครบ 20 ไร่** และเพิ่มสูงขึ้นตามอายุที่มากขึ้น แต่มีผู้สูงอายุเพียงร้อยละ **29.1** ที่ใส่ **ฟันทดแทน** ผู้สูงอายุส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติกิจกรรมประจำวันพื้นฐานได้เกือบร้อยละ 100 ยกเว้นปัญหาเรื่องการกลืนปีสภาวะและอุจจาระ มีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นตามอายุที่มากขึ้น ผู้สูงอายุหกล้มร้อยละ 18.5 โดยผู้สูงอายุหญิงหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุชายเกือบ 1 เท่า ผู้สูงอายุครึ่งหนึ่งหกล้มนอกบริเวณบ้าน เป็นผู้สูงอายุชายมากกว่าผู้สูงอายุหญิง ร้อยละ 59.5 ปี พ.ศ. 2552 มีผู้สูงอายุป่วยเป็นโรคเอดส์ (รายใหม่) จำนวน 167 ราย ลดลงกว่าเดิม ผู้สูงอายุชายเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์สูงกว่าหญิง ผู้สูงอายุเกิดการเจ็บป่วย หรือรู้สึกไม่สบาย ร้อยละ 38.4 โรคหรืออาการป่วยครั้งสุดท้ายของผู้สูงอายุที่พบบ่อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) โรคระบบทางเดินหายใจ 2) ท้องร่วง/ท้องเสีย/บิด 3) โรคในช่องปาก/ฟันผุ/โรคเหงือก 4) ปวดท้อง/ท้องอืด/ท้องเฟ้อ/โรคกระเพาะ และ 5) ปวดหลัง/ปวดกล้ามเนื้อ ผู้สูงอายุเกือบครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 48.8 ใต้รับอุบัติเหตุจากการหกล้ม ผู้สูงอายุมากกว่าครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 54.9 มีโรคเรื้อรัง/ประจำตัว 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) โรคหัวใจและหลอดเลือด 2) โรคของต่อมไร้ท่อ และ 3) โรคระบบกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น กระดูก และข้อ ผู้สูงอายุมากกว่าครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 53.8 ใต้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เมื่อเจ็บป่วยผู้สูงอายุเข้ารับบริการรักษาในสถานพยาบาล ร้อยละ 10.1 ส่วนใหญ่เป็นโรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลศูนย์ร้อยละ 45.7 รองลงมาเป็นโรงพยาบาลชุมชนร้อยละ 37.8 โดยใช้บัตรทอง/ประกันสังคมร้อยละ 45.0 และผู้สูงอายุไปใช้สถานบริการทันตกรรมที่เป็นสถานบริการภาครัฐ ร้อยละ 66.7 โดยใช้สวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ด้านพฤติกรรมสุขภาพผู้สูงอายุผู้สูงอายุส่วนใหญ่บริโภคอาหารมื้อหลักครบวันละ 3 มื้อ ร้อยละ 88.5 เน้นผักและผลไม้ ร้อยละ 61.3 และส่วนใหญ่ไม่รับประทานอาหารที่เสี่ยงต่อสุขภาพผู้สูงอายุวัยต้น (60-69ปี) สูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่ากลุ่ม วัยกลาง และวัยปลาย เมื่ออายุมากขึ้นสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์ลดลง เช่นเดียวกับการทำกิจกรรมทางกายลดลงเมื่ออายุมากขึ้น ผู้สูงอายุในชนบทออกกำลังกายมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 68.8 แต่ผู้สูงอายุจะออกกำลังกายลดลงเมื่ออายุมากขึ้น

1.3 การดูแลและสวัสดิการผู้สูงอายุ การดูแลและสวัสดิการผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่ยังเป็นบทบาทหน้าที่ซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐ และการดำเนินงานด้านนโยบายการดูแลและสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) มีองค์ประกอบผู้แทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 28 คน การจัดสวัสดิการด้านรายได้สำหรับผู้สูงอายุ ได้แก่ กองทุนสวัสดิการชุมชน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กองทุนผู้สูงอายุ การให้เงิน

ช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุที่ด้อยโอกาสและประสบความเดือดร้อน การช่วยเหลือค่าจัดการศพแก่ผู้สูงอายุที่เสียชีวิต การดูแลด้านสุขภาพ และสังคมในครอบครัวและชุมชน ได้แก่ การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่บ้าน (Home Health Care) วัตถุประสงค์ส่งเสริมสุขภาพ การดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุในชุมชน การดูแลที่บ้านสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มพึ่งพา การส่งเสริมงานอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อผส.) ปี พ.ศ. 2552 มีจำนวน 9,894 คน มีจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแล 91,794 คน อาสาสมัคร "เพื่อนช่วยเพื่อน" มีจำนวน 5,250 คน ได้ดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 3,750 คน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ ได้แก่ ศูนย์อเนกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุในชุมชน ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุดินแดง กรุงเทพมหานคร การส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนและการจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัย ช่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ ปี พ.ศ. 2552 มีจำนวน 2,523 หลัง และซ่อมแซมสถานที่จัดกิจกรรมชุมชน 900 แห่ง การดูแลผู้สูงอายุในสถาบัน ปัจจุบันมีศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ จำนวน 12 แห่ง มีขีดความสามารถในการรับผู้สูงอายุเข้าพำนักอาศัยได้ จำนวนประมาณ 1,500 คน โดยในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนผู้สูงอายุ 1,213 คน และมีสถานสงเคราะห์คนชรา จำนวน 13 แห่ง อยู่ภายใต้ความดูแลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ให้การดูแลผู้สูงอายุรวมจำนวน 1,158 คน ศูนย์บริการผู้สูงอายุบ้านบางแค 2 กรุงเทพมหานคร ได้ให้การช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุ รวมจำนวน 1,100 ราย นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังมีบริการ "บ้านพักฉุกเฉินสำหรับผู้สูงอายุ" อีกด้วย การคุ้มครองดูแลผู้สูงอายุด้านกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2552 มีผู้ต้องขังสูงอายุที่ต้องโทษอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน 129 แห่ง ทั่วประเทศ และได้รับการดูแลจำนวน 3,737 คน

1.4 การทำงาน รายได้ และการออมของผู้สูงอายุ จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2552 พบว่า ผู้สูงอายุที่ทำงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 37.2 โดยสัดส่วนการทำงานของผู้สูงอายุชายจะสูงกว่าหญิง และผู้สูงอายุในภาคใต้จะมีสัดส่วนการทำงานสูงที่สุดถึง ร้อยละ 41.9 การทำงานของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุยังคงทำงานในด้านเกษตรกรรม แต่มีแนวโน้มการทำงานนอกภาคเกษตรกรรมเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 41.4 สถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.1 ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง และมีสัดส่วนการเป็นลูกจ้างเอกชนลดลงร้อยละ 12.7 แต่ผู้สูงอายุที่เป็นลูกจ้างรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ผู้สูงอายุมีรายได้เฉลี่ยและชั่วโมงการทำงานเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ผู้สูงอายุมีรายได้เฉลี่ย 6,831 บาทต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 43.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แรงงานผู้สูงอายุนอกระบบ คิดเป็นร้อยละ 91.0 โดยสัดส่วนผู้สูงอายุหญิงทำงานนอกระบบ ร้อยละ 92.6 และสัดส่วนผู้สูงอายุชายที่ทำงานนอกระบบ ร้อยละ 90.0 ผู้สูงอายุที่ทำงานนอกระบบ ร้อยละ 16.6 เคยได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน แต่การรักษาตัวในโรงพยาบาล(คนไข้ใน) ลดลงเป็นร้อยละ 8.8 และมีแนวโน้มการใช้บัตรประกันสุขภาพเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 68.0 รวมทั้งการใช้บริการจากบริษัทประกันสุขภาพเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.9 ข้อมูลปี พ.ศ. 2551 พบว่า มูลค่าการออมส่วนบุคคลได้เพิ่มขึ้นเป็น 675,801 ล้านบาท ซึ่งสัดส่วนการออมนี้จะส่งผลต่อรายได้และการดำรงชีวิตของปัจเจกบุคคลเมื่อถึงวัยสูงอายุ จึงควรสร้างวินัยการออมตั้งแต่เยาว์วัย ปัจจุบันกระทรวงการคลังอยู่ระหว่างดำเนินการนโยบาย

ส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อการชราภาพ โดยได้เสนอร่าง พ.ร.บ. กองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีรับหลักการ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาก่อนดำเนินการตามขั้นตอนกฎหมายต่อไป

1.5 การเข้าถึงข้อมูลการศึกษาและการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต ปี พ.ศ. 2552 มีผู้สูงอายุเข้ารับการศึกษ ตามอัธยาศัย จำนวน 159,221 คน โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ ผ่านทางช่องรายการสถานี โทรทัศน์ ETV การรับฟังรายการวิทยุทั้ง FM และ AM การชมนิทรรศการ การใช้บริการห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ในชุมชน และเว็บไซต์ รูปแบบการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย การศึกษาเรียนรู้กระบวนการชราภาพตั้งแต่วัยเยาว์ มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 22,425 แห่ง ได้จัดทำหลักสูตรเรียนรู้กระบวนการชราภาพให้กับนักเรียน มีผู้สูงอายุเข้ารับการศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จำนวน 7,283 คน ผู้สูงอายุที่ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา โดยเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2552 มีจำนวน 3,623 คน ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในกลุ่มมหาวิทยาลัยภาครัฐ การศึกษาต่อเนื่อง (หลักสูตรระยะสั้น) สำหรับผู้สูงอายุ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มีผู้สูงอายุเข้าร่วมจำนวน 90,103 คน

1.6 ศักยภาพของผู้สูงอายุ ศักยภาพผู้สูงอายุด้านการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ ปีงบประมาณ 2552 กองทุนผู้สูงอายุได้ให้การสนับสนุนการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพรายบุคคลแก่ผู้สูงอายุ 3,138 ราย และรายกลุ่มแก่ผู้สูงอายุ จำนวน 22 กลุ่ม เงินอนุมัติไปแล้ว 53.15 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการประกอบอาชีพเกษตรกรรมผู้ชอกู้ยืมรายบุคคลได้รับการอนุมัติเพียงบางส่วน แสดงว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการในการประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาในด้านการเข้าถึงแหล่งทุน มีผู้สูงอายุได้รับการส่งเสริมให้เป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ มีรายได้เสริมจากการเป็นวิทยากร จำนวน 2,402 คน สนับสนุนโดยศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ศักยภาพผู้สูงอายุด้านการพัฒนาตนเองและกลุ่ม ปี พ.ศ. 2552 มีชมรมผู้สูงอายุที่เป็นเครือข่ายกับสมาคมสภาผู้สูงอายุฯ จำนวน 21,155 ชมรม มีผู้สูงอายุที่เป็นแบบอย่างที่ดี ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูจากสังคม ได้แก่ การประกาศสดดีเกียรติคุณเป็นผู้สูงอายุแห่งชาติ ศิลปินแห่งชาติ ได้รับรางวัลเชิดชูผู้ทำความดี และได้รับรางวัลระดับนานาชาติ เช่น รางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิตล ศักยภาพด้านการอนุรักษ์และการถ่ายทอดภูมิปัญญา มีโครงการคลังปัญญาผู้สูงอายุ ครอบคลุมปัญญาไทย วุฒิอาสาสมัครสมอง อาจารย์วัยเกษียณในสถาบันอุดมศึกษา และโครงการถ่ายทอดงานศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ

1.7 สถานการณ์เด่นของผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 เนื้อหาสถานการณ์เด่นของผู้สูงอายุไทยในปี พ.ศ. 2552 มุ่งเน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อให้เห็นแนวโน้ม และทิศทางการผู้สูงอายุต่อไปข้างหน้ามากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 4 เรื่องหลัก ได้แก่ 1) การสรรหาผู้สูงอายุแห่งชาติ ประจำปี 2552 ได้แก่ ศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา 2) การปรับแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) 3) การดูแล

ผู้สูงอายุระยะยาว จาก ... มติสมัชชาผู้สูงอายุ ... สุ่มมติสมัชชาสุขภาพ 4) สถานการณ์ผู้สูงอายุในรอบปี 2552 จากสื่อมวลชน สิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ ที่นำเสนอข้อมูลความรู้ ทั้งด้านนโยบายรัฐบาล ผลงานวิชาการ การจัดการบริการ และรูปแบบกิจกรรมผู้สูงอายุ

1.8 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.8.1 ประเด็นการสร้างระบบความคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับผู้สูงอายุ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญเร่งรัดผลักดันให้เกิดระบบหลักประกันสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน และเพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยพัฒนาระบบเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ตอบสนองและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต ผลักดันเครื่องมือการออมให้มีความหลากหลาย ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี เร่งรัดให้พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. (กอช.) ผ่านกระบวนการทางกฎหมายผ่านสภาฯ เพื่อให้ประกาศใช้โดยเร็ว กระตุ้นเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในท้องถิ่น โดยให้กองทุนสวัสดิการชุมชนเป็นเครื่องมือสำคัญการออมในพื้นที่ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ และเร่งพิจารณาหามาตรการลดการกีดกันทางอาชีพ ระหว่างผู้สูงอายุกับวัยอื่น ๆ ระหว่างชายกับหญิง โดยผลักดันกฎหมายคุ้มครองแรงงานสำหรับผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป เพื่อให้ผู้สูงอายุมีงานทำ มีรายได้ มีสวัสดิการคุ้มครองอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

1.8.2 ประเด็นการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ รัฐบาลเร่งรัดผลักดันให้มีการบริการการดูแลระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมทุกภาคส่วน ภาครัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ และผลักดันให้องค์กร เอกชนที่ไม่แสวงหากำไร หรือธุรกิจเพื่อสังคม เข้ามามีส่วนร่วมจัดบริการเพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับผู้สูงอายุ และเร่งรัดพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้อำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ เพื่อการเข้าถึงบริการสาธารณสุขมากขึ้น ส่งเสริมครอบครัว และชุมชน ให้ดูแล สุขภาพโดยพัฒนา รูปแบบบริการในชุมชน และบริการทางสังคม รัฐบาลจัดตั้งและส่งเสริมกลุ่มย่อยให้สามารถดูแลกันในชุมชน สร้างกลไกย่อยในชุมชน เป็นกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อการดูแลทางสังคม โดยส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคม อาสาสมัครในการบริการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน

1.8.3 ประเด็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเป็นผู้สูงอายุและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน รัฐบาลต้องให้การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย สร้างสื่อการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ จึงควรมีการผลิตสื่อ ทั้งประเภทเนื้อหา รูปแบบที่ผู้สูงอายุนิยม ควรเพิ่มช่องทางสื่อโทรทัศน์ของรัฐ ของสถานศึกษา และของท้องถิ่น และส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพทั้งการบริโภค และการออกกำลังกาย ใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับวัย มีการพักผ่อนทั้ง

ร่างกายและจิตใจ เพื่อลดความเสี่ยงของโรคต่าง ๆ ส่งผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลในช่วงวัยผู้สูงอายุ

ต่างประเทศ

24. เรื่อง การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 และความตกลงเกี่ยวกับการอนูวัติ ภาค 11 ของอนุสัญญา

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 และภาคยานุวัติความตกลงเกี่ยวกับการอนูวัติภาค 11 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ 10 ธันวาคม 2525 และนำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ก่อนดำเนินการให้มีผลผูกพัน
2. เห็นชอบคำประกาศตามข้อ 298 และคำประกาศตามข้อ 310 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 รวม 2 ฉบับ และนำเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ก่อนดำเนินการให้มีผลผูกพัน
3. มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาตรวจสอบบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ตนรับผิดชอบหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ
4. มอบหมายให้คณะกรรมการกฎหมายทะเลและเขตทางทะเลของประเทศไทยเป็นกลไกประสานงานเพื่อการบูรณาการการพัฒนามกฎหมายให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

มีบทบัญญัติ 320 ข้อ และ 9 ภาคผนวก ครอบคลุมระบอบกฎหมายทะเลเดิม กล่าวคือ อนุสัญญากรุงเจนีวา ค.ศ. 1958 ซึ่งไทยเป็นภาคีทั้ง 4 ฉบับ นอกจากนี้ยังเป็นการประมวล (codify) ระบอบกฎหมายทะเลที่มีขึ้นใหม่ภายหลังจากอนุสัญญากรุงเจนีวาฯ เช่น เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ขอบเขตใหม่ของไหล่ทวีป การสำรวจและการแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติใน "บริเวณพื้นที่ (The Area)" การคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล การค้นคว้าวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล การพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี

ทางทะเล การระงับข้อพิพาท และในส่วนภาคผนวกต่าง ๆ ก็เป็นการกำหนดธรรมนูญขององค์กรตามอนุสัญญาฯ ประเภทต่าง ๆ อาทิ คณะกรรมการกำหนดขอบเขตของไหล่ทวีป ธรรมนูญของวิสาหกิจ ธรรมนูญของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และยังกำหนดรายละเอียดขั้นตอนของกลไกระงับข้อพิพาทตามอนุสัญญาฯ อาทิ การประนอม และการตั้งอนุญาโตตุลาการ

2. ความตกลงเกี่ยวกับการอนุวัติภาค 11 ของอนุสัญญาฯ

ประกอบด้วยภาคผนวก ที่กำหนดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของรัฐภาคีและการจัดระเบียบสถาบันที่เกี่ยวกับองค์กรพื้นดินท้องทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งทำหน้าที่บริหารทรัพยากรในบริเวณพื้นที่ วิสาหกิจซึ่งสำนักเลขาธิการขององค์กรฯ จะปฏิบัติหน้าที่ของวิสาหกิจไปก่อน หลักการในการกำหนดนโยบายการผลิต นโยบายขององค์กรในการช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาซึ่งได้รับผลเสียอย่างร้ายแรงต่อรายได้ทางเศรษฐกิจอันเกิดจากการลดราคาของแร่หลักการในการพิจารณาวางหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีดำเนินการสำหรับข้อกำหนดทางการเงินของสัญญาฯ

3. คำประกาศตามข้อ 298 ของอนุสัญญาฯ

คงไว้ซึ่งสิทธิในการใช้ดุลยพินิจ เลือกวิธีดำเนินการระงับข้อพิพาทและการยกเว้นการนำข้อพิพาทบางประเภทโดยเฉพาะข้อพิพาททางทะเลเข้าสู่กลไกระงับข้อพิพาทภาคบังคับซึ่งมีคำวินิจฉัยที่มีผลบังคับ

4. คำประกาศตามข้อ 310 ของอนุสัญญาฯ

4.1 ไทยจะทบทวนกฎหมายและข้อบังคับภายในให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ

4.2 ไทยไม่ผูกพันโดยคำประกาศหรือการแสดงท่าทีที่มีวัตถุประสงค์เป็นการตัด หรือเปลี่ยนแปลงขอบเขตทางกฎหมายของบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ และไม่ผูกพันโดยกฎหมายภายในใดที่ไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศและอนุสัญญาฯ

4.3 การให้สัตยาบันของไทยไม่เป็นการรับรองหรือยอมรับการอ้างสิทธิเหนือพื้นที่โดยรัฐภาคีใด ๆ

4.4 ไทยสงวนสิทธิที่จะทำคำประกาศตามข้อ 287 เกี่ยวกับการเลือกกลไกการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการใช้ และการตีความอนุสัญญาฯ เมื่อเวลาเหมาะสม

4.5 การฝึกหรือปฏิบัติการทางทหารในเขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐชายฝั่ง

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ 3 ประกอบด้วย กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงาน

กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม (กองทัพเรือ) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสำนักงานศาลยุติธรรม

25. เรื่อง การจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนโครงการ Sustainable Port Development in the ASEAN Region ภายใต้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

1. อนุมัติร่างหนังสือแลกเปลี่ยนโครงการ Sustainable Port Development in the ASEAN Region และการลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนดังกล่าว และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศให้ความเห็นชอบการลงนามแทนคณะรัฐมนตรี ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2546 (ข้อ 3.8) โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศเป็นผู้ลงนามในหนังสือแลกเปลี่ยนต่อรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในนามของรัฐบาลไทย
 2. หากมีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำที่ไม่ใช่สาระสำคัญ หรือไม่มีผลกระทบต่อเนื้อหาสาระสำคัญของหนังสือ แลกเปลี่ยนฯ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสามารถเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้น ๆ ได้
-

26. เรื่อง การจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คณะรัฐมนตรีรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ทั้ง 3 ข้อดังนี้

1. รับทราบเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำและนำเสนอรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
2. มอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศในการจัดทำข้อมูลและแต่งตั้งผู้แทนระดับสูงร่วมในคณะผู้แทนไทยเดินทางไปนครเจนีวา โดยใช้งบประมาณของต้นสังกัดเพื่อสนับสนุนการนำเสนอรายงานดังกล่าวอย่างเต็มที่

3. มอบหมายให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องของรายงานสถานะล่าสุด รวมทั้งประเด็นปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ 15 ประเด็น โดยเฉพาะการเร่งรัดคดีความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวเพื่อมิให้ผู้กระทำผิดลอยนวล รอดพ้นจากกระบวนการ ยุติธรรม

ทั้งนี้ ให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีทราบและพิจารณาภายใน วันที่ 15 มกราคม 2554 รวมทั้งให้จัดส่งข้อมูลให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อใช้ ประกอบการจัดทำรายงานฯ อีกทางหนึ่งด้วยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขภาพลักษณ์เชิงลบด้านสิทธิมนุษยชนที่สำคัญของไทย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการต่างประเทศรายงาน ว่า ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องเสนอรายงาน ทบทวนสถานการณ์ สิทธิมนุษยชนของประเทศต่อคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่ง สหประชาชาติ (United Nations Human Rights Council - HRC) ภายใต้กลไก Universal Periodic Review (UPR) ในการประชุมคณะทำงาน UPR สมัยที่ 12 ระหว่าง วันที่ 3-14 ตุลาคม 2554 ณ นครเจนีวา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2549 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้รับรองข้อมติที่ 60/251 เรื่องการจัดตั้ง คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Human Rights Council - HRC) ขึ้นแทนคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Commission on Human Rights - CHR) โดยกำหนดให้ HRC ทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศสมาชิกสหประชาชาติทุกประเทศอย่าง เท่าเทียมกันภายใต้กลไกที่เรียกว่า Universal Periodic Review หรือ UPR โดยให้เป็น รายงานภาพรวมสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในทุกด้านของประเทศ มีความยาวไม่เกิน 20 หน้า

2. HRC กำหนดให้กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศต่าง ๆ ใน รอบแรกใช้เวลาทั้งหมด 4 ปี (ปีละ 48 ประเทศ) โดยการทบทวนจะดำเนินการโดย คณะทำงาน UPR (Working Group on UPR) ประกอบด้วยประเทศสมาชิก HRC ทั้งหมด 47 ประเทศ ซึ่งคณะทำงาน UPR จะจัดประชุมเพื่อทบทวนสถานการณ์ใน ประเทศต่างๆ ปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 2 สัปดาห์ และในการประชุมแต่ละครั้ง จะมีการ พิจารณาสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศต่าง ๆ จำนวน 16 ประเทศ

3. การประชุมคณะทำงาน UPR สมัยที่ 1 เริ่มขึ้นในปี 2551 ที่นครเจนีวา และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ได้มีการจัดการประชุมคณะทำงาน UPR แล้วทั้งสิ้นจำนวน 9 ครั้ง โดยได้ ทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศต่าง ๆ แล้วจำนวน 143 ประเทศ ทั้งนี้ ไทย อยู่ในกลุ่มประเทศสุดท้ายที่มีกำหนดจะต้องนำเสนอรายงาน UPR และจะถูกทบทวน ภายใต้กระบวนการ ดังกล่าวเป็นครั้งแรกในการประชุมคณะทำงาน UPR สมัยที่ 12 ซึ่งจะมีขึ้นระหว่างวันที่ 3-14 ตุลาคม 2554 ที่นครเจนีวา เพื่อให้มีการรับรองโดย HRC ใน

เดือนมีนาคม 2555 โดยมีกำหนดส่งรายงานให้สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ภายในวันที่ 4 กรกฎาคม 2554 เพื่อจัดแปลเป็นภาษาทางการของสหประชาชาติทั้ง 6 ภาษาต่อไป

4. รายงานฯ จะแตกต่างจากรายงานประเทศฉบับอื่น ๆ ภายใต้ตราสารระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี เนื่องจากเป็นรายงานที่ต้องนำเสนอภาพรวมสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในทุกด้าน โดยเฉพาะการดำเนินงานภายใต้ตราสารระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนทั้ง 7 ฉบับ ที่ประเทศไทยเป็นภาคีทั้งหมดมารวมไว้ในรายงาน UPR ฉบับเดียวกัน และรายงาน UPR จะไม่ได้มีเพียงแต่รายงานของภาครัฐจำนวน 20 หน้าเท่านั้น แต่ยังมีรายงานของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนฯ 10 หน้า และรายงานของภาคประชาสังคมอีก 10 หน้า เสนอรวมกันเป็นรายงาน UPR ของประเทศไทย โดยการพิจารณารายงาน UPR ของประเทศไทย จะกระทำโดยประเทศสมาชิก HRC ในลักษณะ peer review ซึ่งจะมีความเข้มข้น กับการนำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการประจำตราสารด้านสิทธิมนุษยชนแต่ละฉบับ ซึ่งการนำเสนอรายงานจะใช้เวลาทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง โดยรัฐจะมีเวลานำเสนอรายงานเพียง 1 ชั่วโมง อีก 2 ชั่วโมงจะเป็นช่วงเวลาของการซักถามและตอบชี้แจง

5. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดทำรายงานดังกล่าว กระทรวงการต่างประเทศซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะทำงานประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการจัดทำรายงาน จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดทำรายงานประเทศภายใต้กลไก UPR โดยมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ จัดทำรายงาน UPR โดยมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำรายงานฯ และคณะอนุกรรมการประสานงานและหารือกับภาคประชาสังคมในการจัดทำรายงานฯ โดยได้จัดการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งแรกไปเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2553 ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบต่อเค้าโครงรายงานฯ ของไทย โดยคาดว่าจะสามารถดำเนินการยกร่างฉบับแรกแล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม 2553 จากนั้นจะนำไปขอรับฟังความเห็นจากประชาชนและภาคประชาสังคม ต่อไป

6. นอกจากการเตรียมความพร้อมในการจัดทำรายงานแล้ว ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมในการนำเสนอรายงานด้วย โดยเฉพาะในช่วงของการซักถามโดยสมาชิก HRC ซึ่งประเด็นที่จะถูกซักถามนั้นคาดว่าจะจะเป็นประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนของไทยที่อยู่ในความสนใจของประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้รวบรวมมาทั้งหมด 15 ประเด็น ได้แก่ (1) ความคืบหน้าในการสอบสวนกรณีเหตุการณ์ความรุนแรงในไทยเมื่อเดือน พ.ค. 2553 (2) กรณีการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ โดยเฉพาะคดีของนายสมชาย นีละไพจิตร (3) กรณีการซ้อมทรมาน โดยเฉพาะคดีของนายยะผา กาเซ็ง (4) กรณีปัญหา ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดต่อครูและเด็กนักเรียน (5) กรณีการเสียชีวิตของชาวมุสลิมในเหตุการณ์ยิงมัสยิดอัลฟุรกัน และกรณีกรือเซะ/ตากใบ (6) โทษประหารชีวิต (7) การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ (8)

การศึกษาความเป็นไปได้ที่ไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและครอบครัว (9) การถอนข้อสงวนต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนฉบับต่าง ๆ (10) การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะฉบับที่ 87 และ 98 (11) การปฏิบัติต่อแรงงานต่างด้าว (12) กรณีฆ่าตัดตอนในสงครามยาเสพติด (13) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเสรีภาพในการชุมนุม (14) การประกาศ พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (15) การปฏิบัติต่อผู้หนีภัยการสู้รบจากพม่าและผู้ลี้ภัยเข้าเมือง

27. เรื่อง ผลการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ 22

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ 22 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

ตามที่ญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ 22 (The 22nd APEC Ministerial Meeting) เมื่อวันที่ 10-11 พฤศจิกายน 2553 ณ เมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว นั้น กระทรวงพาณิชย์ได้สรุปสาระสำคัญของการประชุมดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการหารี้อทวิภาคี ดังนี้

1. การประชุมเอเปค

1.1 การสนับสนุนการเจรจาการค้ารอบโดฮา และการต่อต้านการใช้มาตรการกีดกัน

นายปาสกาล ลามี่ ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก ซึ่งได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับความคืบหน้าของการเจรจารอบโดฮาว่าขณะนี้รูปแบบการหารือเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นการหารือเฉพาะเรื่องแบบกลุ่มเล็ก ๆ ในระดับเอกอัครราชทูต ซึ่งสมาชิกองค์การการค้าโลกส่วนใหญ่เห็นว่าได้ผลดีเพราะเป็นการอภิปรายกันในประเด็นสาระไม่ใช่เรื่องกระบวนการ หลายประเทศเห็นว่า บรรยากาศกำลังเข้าสู่ช่วงสุดท้าย (end game) และตั้งความหวังไว้ว่าการเจรจาแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กันอย่างแท้จริงจะเริ่มได้โดยเร็ว ทั้งนี้ ที่ประชุมเห็นว่าปี 2011 จะเป็นโอกาสที่สำคัญอย่างมาก (critically important window of opportunity) ที่จะสรุปผลการเจรจารอบโดฮา เพราะในช่วงปี 2012 - 2013 หลายเขตเศรษฐกิจจะมีการเลือกตั้ง และการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กล่าวสนับสนุนและได้กล่าวถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างรวดเร็ว แต่การเจริญเติบโตได้ชะลอตัวลง หลายประเทศยังใช้มาตรการปกป้องทางการค้าซึ่งจะทำให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดการตอบโต้ทางการค้า จึงได้สนับสนุนเอเปคในการคัดค้านการไม่ใช้มาตรการปกป้องไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

ในการนี้ ที่ประชุมได้ออกแถลงการณ์ของรัฐมนตรีเอเปคแยกต่างหาก (Stand - alone Statement) เรื่องการสนับสนุนการเจรจาอบโตฮาและการต่อต้านการใช้มาตรการกีดกัน เพื่อส่งสัญญาณการเมืองให้การเจรจาอบโตฮาสรุปผลได้ในปี 2011 และขยายเวลาการตกลงที่จะไม่ใช้มาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนใหม่ ๆ ออกไปจนถึงปี 2013

1.2 เป้าหมายโบเกอร์

ที่ประชุมให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลการบรรลุเป้าหมายการเปิดเสรีการค้าการลงทุนตามเป้าหมายโบเกอร์ในปี 2010 (ปี 2020 สำหรับเขตเศรษฐกิจกำลังพัฒนา) ของสมาชิกพัฒนาแล้ว 5 เขตเศรษฐกิจ (แคนาดา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ และสหรัฐฯ) และสมาชิกกำลังพัฒนาที่อาสาเข้าร่วมประเมินผลในปีนี้อีก 8 เขตเศรษฐกิจ (ชิลี เปรู เม็กซิโก ฮองกง จีน ไทเป เกาหลีใต้ สิงคโปร์และมาเลเซีย) โดยสรุปว่า การเปิดเสรีในประเทศเหล่านี้มีความคืบหน้าอย่างมีนัยสำคัญ (significant progress) แต่มีหลายเรื่องที่ยังเป็นปัญหาอยู่ เช่น อัตราภาษีสูงในสินค้าเกษตร สิ่งทอ เสื้อผ้า มีการใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพแพร่หลาย การเปิดเสรีการค้าบริการยังไม่มากพอ เป็นต้น โดยเอเปคจะกำหนดกลไกทบทวนเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ในอนาคต

1.3 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันมากขึ้นในภูมิภาค (Regional Economic Integration : REI) และการจัดทำเขตการค้าเสรีเอเชีย-แปซิฟิก (Free Trade area of the Asia - Pacific : FTAAP)

ที่ประชุมเห็นพ้องว่าการจัดทำ FTAAP ควรใช้วิธีสร้าง building block จาก RTAs/FTAs ที่มีหรือกำลังดำเนินอยู่ เช่น ASEAN+3, Asean+6 และ TPP (Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement) โดยเอเปคจะมีบทบาทเป็นที่บ่มเพาะทางความคิด (intellectual incubator) สำคัญของการเจรจาเหล่านี้และการเจรจา FTAAP (หากมีขึ้นในอนาคต) ทั้งนี้ FTAAP ควรเป็นความตกลงที่ครอบคลุมประเด็นอย่างกว้างขวาง (comprehensive) มีมาตรฐานและคุณภาพสูง (high quality) และรวมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนในอนาคต (next generation trade and investment issues) เช่น โลจิสติกส์ การปฏิรูปโครงสร้าง ในการนี้ ที่ประชุมมอบหมายให้เอเปคไปดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพื่อให้ประสบผลในการทำ FTAAP ต่อไป

1.4 ประเด็นอื่น ๆ

ความมั่นคงทางอาหาร : ไทยได้กล่าวถ้อยแถลงเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหารว่า เป็นเรื่องที่จะทวีความสำคัญมากขึ้นในอนาคตเพราะปัจจัยต่าง ๆ ในโลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) กับภัยธรรมชาติ ต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทางอุปทานและการค้าอาหารในโลก ดังนั้น การประชุมเอเปคในปี 2011 ซึ่งสหรัฐฯ จะเป็นเจ้าภาพนั้น ควรยกระดับความสำคัญของเรื่องนี้เพิ่มขึ้น

การเจริญเติบโตอย่างสร้างสรรค์ (Innovative Growth) ภายใต้กลยุทธ์การเจริญเติบโตแบบใหม่ (New Growth Strategy) : ไทยได้ให้ความสำคัญกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เพราะเป็นแนวทางใหม่ในการสร้างเศรษฐกิจในอนาคต แต่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ก็ต้องมีการรองรับด้วยระบบทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ที่เข้มแข็ง ซึ่งควรเน้นทั้งด้านการคุ้มครองและการบังคับใช้ไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาส่งเสริมและการเพิ่มศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนาด้วย

2. การหารือทวิภาคี

ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีเอเปคครั้งนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มีการหารือทวิภาคีกับประเทศต่าง ๆ คือ แคนาดา เปรู ชิลี โคลอมเบีย และญี่ปุ่น

28. เรื่อง การเปลี่ยนแปลงเขตกงสุลของสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ประจำเมืองเนเปิลส์ สาธารณรัฐอิตาลี

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอเปลี่ยนแปลงเขตกงสุลของสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ประจำเมืองเนเปิลส์ สาธารณรัฐอิตาลี จากเดิมมีเขตกงสุลครอบคลุม 3 แคว้น ได้แก่ แคว้นกัมปาเนีย แคว้นบาซิลิกาตา แคว้นกาลาเบรีย และ 1 เมือง คือ เมืองบารี เป็น มีเขตกงสุลครอบคลุม 4 แคว้น ได้แก่ แคว้นกัมปาเนีย แคว้นบาซิลิกาตา แคว้นกาลาเบรีย และแคว้นปุลยา ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองบารี

29. เรื่อง การเยือนสาธารณรัฐอิตาลีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องประสานงานและติดตามความคืบหน้าผลการเยือนสาธารณรัฐอิตาลีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ระหว่างวันที่ 30 ก.ย. - 3 ต.ค. 53 ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ โดยให้ดำเนินการภายในกรอบของอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่า นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้แทนนายกรัฐมนตรีกล่าวปาฐกถาและเข้าร่วมการประชุมนานาชาติ Alliance of Democrats ในวันที่ 1 ตุลาคม 2553 ณ สาธารณรัฐอิตาลี โดยสรุปผลการเยือนฯ ระหว่างวันที่ 30 กันยายน - 3 ตุลาคม 2553 ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การเยือน

1.1 เพื่อเป็นผู้แทนนายกรัฐมนตรีกล่าวปาฐกถาและเข้าร่วมการประชุมนานาชาติ Alliance of Democrats ในวันที่ 1 ตุลาคม 2553

1.2 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างไทยกับอิตาลี ซึ่งเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมืองในสหภาพยุโรป รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือใหม่ ๆ และเรียนรู้แนวปฏิบัติในสาขาที่อิตาลีมีความเชี่ยวชาญ ตลอดจนชี้แจงและสร้างความเข้าใจให้แก่ภาครัฐ เอกชน และสื่อของอิตาลีเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองในประเทศไทย การดำเนินการตามแผนปรองดองแห่งชาติ และนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลไทย

1.3 เพื่อลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการขยายความร่วมมือทวิภาคีระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับกระทรวงการต่างประเทศอิตาลี

1.4 เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และโครงการอาหารโลก (WFP)

1.5 เพื่อหารือร่วมกับหน่วยงานที่มประเทศไทย รวมทั้งกงสุลใหญ่และกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยในอิตาลี

1.6 พบปะหารือกับผู้บริหารรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นภารกิจเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อ 1.1- 1.5

2. การเข้าร่วมการประชุมดังกล่าวโดยมีหัวข้อหลัก คือ Security, Development and Democracy และ การกล่าวปาฐกถาภายใต้หัวข้อย่อยคือ "Asia : Why Economic Development and Democracy need to move forward together?"

3. ผลการหารือ

3.1 ด้านทวิภาคีกับภาครัฐบาล

3.1.1 การหารือกับนาย Franco Frattini รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอิตาลี ใน 4 หัวข้อ (ด้านการเมือง ด้านความร่วมมือ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการจัดมหกรรมโลก)

3.1.2 การหารือกับ H.E. Cardinal Jean- Louis Tauran ประธานฝ่ายศาสนาวีเทส
สัมพันธ์ และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศวาติกัน

3.2 ด้านพหุภาคี

3.2.1 การหารือกับนาย Piero Fassino ผู้แทนพิเศษสหภาพยุโรปด้านพม่า

3.2.2 การหารือกับนาย He Changchui รองผู้อำนวยการองค์การอาหารและการเกษตร
แห่งสหประชาชาติ

3.2.3 การหารือกับนาย Amir Abdulla รองผู้อำนวยการโครงการอาหารโลก

3.3 การหารือร่วมกับหน่วยงานที่มประเทศไทย

3.4 การหารือร่วมกับกงสุลใหญ่ / กงสุลกิตติมศักดิ์ไทยในอิตาลี

3.5 การหารือกับภาคเอกชนอิตาลี (บริษัท Danieli บริษัท Enel และคณะกรรมการ
พิเศษสำหรับงานมหกรรมโลกที่เมืองมิลานในปี 2558)

การศึกษา

30. เรื่อง ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - 2561

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ
ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - 2561 ตามที่
กระทรวงศึกษาธิการเสนอ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปจัดทำแผนปฏิบัติการให้
เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการ ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - 2561

1. มีการกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า "ระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ มีความ
สอดคล้องกับความต้องการและมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างการพัฒนาประเทศอย่าง
ยั่งยืนสามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศ โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน"

2. มีการกำหนดเป้าหมายปี 2534 ไว้ดังนี้

1) มีกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework : NQF) และมีการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

2) การจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อการรับรองสมรรถนะความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ

3) ขยายการศึกษาระบบทวิภาคี สหกิจศึกษา และการฝึกงานให้มากขึ้น โดยมีสัดส่วนผู้เรียนในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษา เป็นร้อยละ 30 ของผู้เรียนอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

4) สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษา : สามัญศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็น 60 : 40

5) กำลังแรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 65 และมีสมรรถนะทางวิชาชีพตามมาตรฐาน

3. มีกรอบการดำเนินงาน พัฒนาการผลิตและพัฒนากำลังคน โดย

1) กำหนดทิศทางความต้องการกำลังคนและสร้างระบบความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งกลุ่มอาชีพ สมาคมวิชาชีพ สถานประกอบการ/องค์กรผู้ใช้ สถาบันการศึกษา ศูนย์ฝึกอาชีพ/ผู้ผลิต

2) พัฒนากลอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ เพื่อรับรองความรู้เชิงวิชาการ สมรรถนะวิชาชีพ ของผู้สำเร็จ การศึกษาในทุกกระดับ/ประเภทการศึกษา และคุณวุฒิวิชาชีพ พร้อมจัดตั้งองค์กรเพื่อรับรองสมรรถนะการปฏิบัติงานตามมาตรฐานอาชีพตลอดจนพัฒนา มาตรฐานวิชาชีพครู อาจารย์ ผู้บริหาร และสถาบันการศึกษา

3) พัฒนาระบบการเตรียมความพร้อม การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเลือกเรียน ตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการของตนเอง ตลาดแรงงาน และยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ

4) พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเน้นการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อเรียนรู้ในงานอาชีพ โดยขยายระบบทวิภาคี สหกิจศึกษา และการฝึกหัดงานอาชีพ รวมทั้งสนับสนุนการทำงาน ควบคู่การเรียน

4. เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และกรอบการดำเนินงานดังกล่าว จึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์และมาตรการ สรุปดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ ประกอบด้วย 10 มาตรการ เช่น จัดระบบการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่น เข้าถึงง่าย เพื่อเปิดโอกาสให้กำลังคนเข้ามาเรียนรู้และออกไปประกอบอาชีพ จัดระบบรับรองประสบการณ์ของบุคคล และระบบ

สะสมหน่วยการเรียนรู้ (credit bank system) พัฒนาหลักสูตรเน้นฐานสมรรถนะ หลักสูตรเชิงกว้าง ให้มีการจัดการศึกษาและเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน (Worked Integrated Learning : WIL) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานฯ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาศักยภาพกำลังคนทุกระดับ ประกอบด้วย 7 มาตรการ เช่น การพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ทักษะและคุณภาพเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือ (skill intensive) พัฒนากำลังคนระดับสูงเพื่อวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้พัฒนาตนเอง ส่งเสริมความเป็นเลิศของเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ (gifted & talented) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สภาวิจัยแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 9 มาตรการ เช่น ปรับกระบวนทัศน์การศึกษา ให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่ออาชีพ และส่งเสริมค่านิยมด้านอาชีวศึกษา พัฒนาระบบมาตรฐานสมรรถนะ และระบบเทียบโอนตามความรู้และประสบการณ์ตามมาตรฐานสมรรถนะ จัดการศึกษาและเรียนรู้อาชีวศึกษา โดยเน้นการปฏิบัติในสัดส่วนมากกว่าทฤษฎีและการเรียนรู้งานอาชีพ ขยายการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานประกอบการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสาขาขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย 8 มาตรการ เช่น ส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนสายวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น จัดทำฐานข้อมูลกำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology : S&T) และสาขาอื่น ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งกำลังคนสาขาขาดแคลนและสาขาจำเป็นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถของกำลัง

แรงงาน ประกอบด้วย 11 มาตรการ เช่น พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้นร่วมกับผู้ประกอบการ จัดการฝึกอบรมอาชีพต่อยอดให้ผู้จบการศึกษาภาคบังคับ (9+1) หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (12+1) ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะหลัก(core competencies) โดยสอดแทรกในหลักสูตรฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน เชื่อมโยงความรู้ของปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับสถานศึกษาในท้องถิ่น เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สภาวิจัยแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย กรมประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เสริมสร้างความยั่งยืนให้กับภาคการผลิตและบริการที่

เชื่อมโยงกับการพัฒนากำลังคน ประกอบด้วย 7 มาตรการ เช่น ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยี สร้างกลไกการวิจัยและถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีระหว่างภาคธุรกิจ เอกชน สถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ส่งเสริมสถานศึกษาในกรุงเทพฯและปริมณฑล รวมทั้งในกลุ่มจังหวัดหลักของแต่ละภูมิภาค ปรับรูปแบบขององค์กรและ/หรือกฎกติกาต่างๆ ที่เอื้ออำนวยให้นักวิทยาศาสตร์และนักวิจัย มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ (career path) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาวิจัยแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : เสริมสร้างความเข้มแข็งของครู คณาจารย์ และ

ผู้บริหาร ประกอบด้วย 10 มาตรการ เช่น พัฒนาระบบการผลิตครู - อาจารย์ สำหรับการศึกษายาอาชีพ หรือผลิตครูช่างให้มีคุณภาพและพอเพียง พัฒนาครูประจำการและผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ จัดทำมาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหาร สถาบันการศึกษาอาชีวศึกษา สร้างแรงจูงใจให้ผู้มีประสบการณ์ในอาชีพมาเป็นครู - อาจารย์ การศึกษายาชีพ โดยให้ค่าตอบแทนตามความสามารถ (pay per performance) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สถานประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 10 มาตรการ เช่น จัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อกำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนผลิตและพัฒนาากำลังคนของประเทศ พัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualification Framework - NQF) พัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (Thai Vocational Qualification - TVQ) และจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ กำหนดศักยภาพและความเชี่ยวชาญของสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

(area of excellence และ center of excellence) สร้างกลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างการพัฒนากำลังคนในระดับประเทศและการพัฒนากำลังคนในระดับกลุ่มจังหวัด/จังหวัด เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สภาวิจัยแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : สร้างระบบความร่วมมือและเครือข่ายในการผลิตและพัฒนา
กำลังคน ประกอบด้วย 10 มาตรการ เช่น สนับสนุนสถานประกอบการให้เข้ามามีส่วนร่วมผลิตและพัฒนากำลังคน กำหนดทิศทางความต้องการกำลังคน และจัดตั้งเครือข่ายสถาบันการศึกษา องค์กรผู้ใช้กำลังคนทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมให้เข้ามาร่วมจัดการศึกษามากขึ้น จัดตั้งคณะกรรมการซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาระบบข้อมูลกำลังคนร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน (data exchange) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สภาวิจัยแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

31. เรื่อง ดัชนีราคาและผลผลิตสินค้าเกษตรเดือนพฤศจิกายน 2553 และแนวโน้มเดือนธันวาคม 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลดัชนีราคาและผลผลิตสินค้าเกษตรเดือนพฤศจิกายน 2553 และแนวโน้ม เดือนธันวาคม 2553 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สรุปได้ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ภาพรวมราคาสินค้าเกษตรของเดือนพฤศจิกายน 2553 เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาพบว่า ดัชนีราคาสินค้าเกษตร สูงขึ้น ร้อยละ 27.49 ซึ่งสูงขึ้นในทุกหมวดสินค้า โดยสินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงาน ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และปศุสัตว์ โดย ข้าวนาปี ราคาสูงขึ้นเนื่องจาก ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยกว่าที่ควรจะเป็นจากภาวะภัยแล้งในช่วงเพาะปลูก และอุทกภัยในช่วงการเจริญเติบโต และเกี่ยวเกี่ยว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ราคาสูงขึ้น

เนื่องจาก ปริมาณธัญพืชของโลกลดลง มันสำปะหลัง ราคาสูงขึ้น เนื่องจากปัญหาขาดแคลนธัญพืชและพืชอาหาร ประกอบกับประเทศไทยผลิตได้น้อยลง จากปัญหาเพลิงแรงแ้ง สับปะรดโรงงาน ราคาสูงขึ้น เนื่องจาก ผลผลิตออกสู่ตลาด ไม่เพียงพอต่อกำลังการผลิตของโรงงาน ยางพารา ราคาสูงขึ้น เนื่องจาก ความต้องการของตลาดยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้นทำให้ความต้องการยางธรรมชาติสูงขึ้นด้วย ปาล์มน้ำมัน ราคาสูงขึ้น เนื่องจาก ราคาน้ำมัน ในตลาดโลกสูงขึ้น จากความต้องการพลังงานในช่วงฤดูหนาว มะพร้าว ราคาสูงขึ้น เนื่องจาก มีการระบาดของแมลงดำหนาม หนอนหัวดำ และหนอนพาราซ่า ในแหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และสุราษฎร์ธานี ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง ขณะที่ปีล่าสุด ราคาสูงขึ้น เนื่องจาก ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอาหารสัตว์และความต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศยังคงมีมาก เมื่อ เปรียบเทียบกับเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ดัชนีราคา สูงขึ้น ร้อยละ 3.62 โดยสินค้าที่ราคาปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไข่ไก่ ส่วนสินค้า ที่ราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ข้าวนาปี และสักร ในเดือนธันวาคม คาดว่าดัชนีราคาจะปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจาก ราคาปาล์มน้ำมันและยางพารา มีแนวโน้มสูงขึ้น จากความต้องการพลังงานในช่วงฤดูหนาวของต่างประเทศเพิ่มขึ้น และราคาธัญพืชที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ทั้งข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมันสำปะหลังมีแนวโน้มที่ราคาจะปรับตัวสูงขึ้น

2. ภาพรวมด้านการผลิตสินค้าเกษตร เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ดัชนีผลผลิต ลดลง คิดเป็นร้อยละ 4.20 สินค้าสำคัญที่ผลผลิตลดลง ได้แก่ ข้าวนาปี และมันสำปะหลัง โดยข้าวนาปี ผลผลิตลดลง เนื่องจาก ภาวะภัยแล้งในช่วงเพาะปลูก ทำให้รัฐมนตรีโยบายเลื่อนการปลูกข้าวและเกิดอุทกภัยในช่วงการเจริญเติบโตและเก็บเกี่ยว ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาด ลดลง ส่วนมันสำปะหลัง ผลผลิตลดลง เนื่องจากมีการระบาดของเพลิงแรงแ้ง และนำท่อมในแหล่งผลิต ทำให้เกษตรกรเลื่อนการเพาะปลูก ส่วนสินค้าที่ผลผลิต สูงขึ้น ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ยางพารา ปาล์มน้ำมัน สักร ไก่เนื้อ และไข่ไก่ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ดัชนีผลผลิตสูงขึ้น ร้อยละ 120.81 สินค้าสำคัญที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงาน ปาล์มน้ำมัน สักร และไก่เนื้อ โดยข้าวนาปี มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงาน และปาล์มน้ำมัน เป็นช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยว ส่วนสินค้าที่ผลผลิตลดลง ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา และไข่ไก่ ในเดือนธันวาคม คาดว่าดัชนีผลผลิตในภาพรวมจะยังคงสูงขึ้น จากเดือนที่ผ่านมา เพราะมีผลผลิตสินค้าสำคัญหลายชนิดออกสู่ตลาดมากขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปี อ้อยโรงงาน และสับปะรดโรงงาน

3. ผลผลิตออกสู่ตลาดมากในเดือนพฤศจิกายน ได้แก่ ข้าวนาปี และสับปะรดโรงงาน ในเดือนธันวาคม ผลผลิตที่คาดว่าจะออกสู่ตลาดมาก ได้แก่ ข้าวนาปี อ้อยโรงงาน และสับปะรดโรงงาน

32. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยหนาว และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสรุปสถานการณ์ภัยหนาว และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2553) ของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

สาระสำคัญของเรื่อง

สถานการณ์ภัยหนาว และการให้ความช่วยเหลือ (ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน - 20 ธันวาคม 2553)

1. การคาดหมายลักษณะอากาศ (ระหว่างวันที่ 20 - 25 ธ.ค. 2553)

1.1 กรมอุตุนิยมวิทยา คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในช่วงวันที่ 20-22 ธันวาคม 2553 บริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นยังคงแผลงมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้มีอากาศหนาวเย็น ประกอบกับในช่วงวันที่ 20-21 ธันวาคม 2553 จะมีคลื่นกระแสลมตะวันตกเคลื่อนผ่านภาคเหนือ ทำให้ภาคเหนือมีฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้น ส่วนมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกำลังค่อนข้างแรง พัดเข้ามาปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้ ทำให้ภาคใต้มีฝนกระจาย และมีฝนตกหนักบางแห่ง ส่วนคลื่นลมในอ่าวไทยยังมีกำลังค่อนข้างแรง

ส่วนในช่วงวันที่ 23-25 ธันวาคม 2553 บริเวณความกดอากาศสูงกำลังค่อนข้างแรงอีกระลอกหนึ่งจากประเทศจีนจะแผ่เสริมลงมาปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้บริเวณดังกล่าวมีอากาศเย็นลง โดยมีอุณหภูมิลดลง 2-4 องศา และมีลมแรง ส่วนภาคใต้มีฝนเพิ่มมากขึ้น และมีฝนตกหนัก ในหลายพื้นที่ สำหรับคลื่นลมในอ่าวไทยจะมีกำลังแรงขึ้น ขอให้ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยบริเวณภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไประวังอันตรายจากฝนตกหนัก ซึ่งอาจจะทำให้เกิดสภาวะน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลากได้

1.2 กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้มีโทรสารด่วนที่สุด ที่ มท 0616/ว 13434 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2553 แจ้งเตือนในช่วงระหว่างวันที่ 17-20 ธ.ค. 2553 ให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 11 (สุราษฎร์ธานี) เขต 12 (สงขลา) เขต 18 (ภูเก็ต) และจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และจังหวัดตรัง เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากสภาวะฝนตกหนัก และคลื่นลมแรงในอ่าวไทย อาจสร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนพืชผลทางการเกษตรของประชาชน โดยจัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังติดตาม สถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อเหตุการณ์

2. การเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยหนาวของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยหนาว ปี พ.ศ. 2553 - 2554 ของจังหวัดขึ้น ณ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจอำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตพื้นที่ พร้อมทั้งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ฯ เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความสะดวกจากสภาวะอากาศหนาวเย็นที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทย ได้จัดตั้งศูนย์รับบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาว ณ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และที่จังหวัดทุกจังหวัดด้วย

3. สถานการณ์ภัยหนาว (ระหว่างวันที่ 1 พ.ย. - 20 ธ.ค. 2553)

ในขณะนี้ได้รับรายงานจังหวัดที่ได้ประกาศเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) เนื่องจากมีสภาพอากาศหนาว (อุณหภูมิต่ำกว่า 8.0 องศาเซลเซียส) ถึงหนาวจัด (อุณหภูมิต่ำกว่า 8.0 องศาเซลเซียส) จำนวน 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พะเยา เพชรบูรณ์ แพร่ ตาก น่าน แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม มุกดาหาร มหาสารคาม เลย สกลนคร หนองคาย อุดรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี รวม 262 อำเภอ 1,966 ตำบล 22,913 หมู่บ้าน

4. การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงาน

4.1 จังหวัดที่ได้ประกาศเป็นพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยหนาว) ทั้ง 20 จังหวัด รายงานว่า ได้มอบเครื่องกันหนาวให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยได้รับการสนับสนุนผ้าห่มกันหนาวจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) เครือเจริญโภคภัณฑ์ สมาคม มูลนิธิ ไปแล้ว รวม 284,503 ชิ้น

4.2 บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) ได้ให้การสนับสนุนผ้าห่มกันหนาว จำนวน 200,000 ผืน เพื่อ แจกจ่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาวในพื้นที่ 15 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครพนม สกลนคร หนองคาย อุดรธานี หนองบัวลำภู ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ นครราชสีมา เชียงราย น่าน ลำปาง เชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

4.3 หอการค้าไทย-จีน และสมาคมแต่จิวแห่งประเทศไทย ได้มอบผ้าห่มช่วยเหลือภัยหนาว จำนวน 2,000 ผืน ผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2553 โดยกระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานกลางในการนำผ้าห่มกันหนาวไปแจกจ่ายแก่ผู้ประสบภัยหนาวในพื้นที่ต่าง ๆ

4.4 บริษัท ซีพี จำกัด (มหาชน) (เครือเจริญโภคภัณฑ์) ได้ให้การสนับสนุนผ้าห่มกันหนาว จำนวน 50,000 ผืน มูลค่า 12.5 ล้านบาท ซึ่งจัดซื้อจากกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตผ้าห่ม

นาม จังหวัดสกลนคร ตามนโยบายส่งเสริมอาชีพและช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นของกระทรวงมหาดไทย และได้มอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล) เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2553 เพื่อแจกจ่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาว ในพื้นที่ 10 จังหวัดได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน น่าน พะเยา สกลนคร นครพนม เลย อุตรดิตถ์ และจังหวัดขอนแก่น

4.5 กรณีกลุ่มอาชีพผลิตผ้าหม่นวมที่ได้รับความเดือดร้อน ได้ร้องเรียนไปยังสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อขอให้ภาครัฐจัดซื้อผ้าหม่นวมที่ได้ผลิตไว้แล้ว นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้สำรวจข้อมูลกลุ่มอาชีพผลิตผ้าหม่นวมที่ได้รับความเดือดร้อน พบว่ามีจำนวน 662 กลุ่ม ในพื้นที่ 30 จังหวัดจึงเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อขออนุมัติใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2554 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อจัดซื้อผ้าหม่นวมจากกลุ่มอาชีพฯ ดังกล่าว จำนวน 4,386,562 ผืน ในราคาผืนละ 180 บาท ในวงเงิน 789,581,160 บาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2553 อนุมัติในหลักการให้จังหวัดจัดซื้อจากกลุ่มอาชีพผลิตผ้าหม่นวม ที่จดทะเบียนที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้สำรวจแล้ว ในราคาผืนละไม่เกิน 180 บาท ภายในวงเงินไม่เกิน 1 ล้านบาท และให้กระทรวงมหาดไทยเร่งรัดทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะเฉพาะและราคาต่อหน่วยของผ้าหม่นวมที่จะจัดซื้อให้เหมาะสมและสะท้อนต้นทุนของผู้ผลิตก่อนดำเนินการต่อไป ซึ่งกระทรวงมหาดไทย มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท 0617/14130 ลงวันที่ 15 ธ.ค. 2553 ถึงสำนักงานงบประมาณเพื่อขอทำความเข้าใจกับคุณลักษณะเฉพาะและราคาต่อหน่วยของผ้าหม่นวมที่จะจัดซื้อให้เหมาะสมและสะท้อนต้นทุนของผู้ผลิต มี 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 ผ้านวมผลิตจากใยสังเคราะห์ พร้อมปลอกหุ้มเป็นผ้าฝ้ายผสมโพลี เอสเตอร์หน้าผ้า 45 นิ้ว และแบบที่ 2 ผ้านวมผลิตจากใยสังเคราะห์ พร้อมปลอกหุ้มเป็นผ้าฝ้ายผสมโพลีเอสเตอร์ หน้าผ้า 60 นิ้ว ผ้าทั้ง 2 แบบ มีขนาดของผ้าหม่นวม ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 140 เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า 190 เซนติเมตร กำหนดราคาผ้าหม่นวมตามคุณลักษณะเฉพาะแบบที่ 1 และ 2 ในราคาผืนละ 180 บาท ซึ่งเป็นราคาต่ำกว่าราคาเฉลี่ยต่อผืน ที่ได้สำรวจมา และเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ทั้งนี้ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาแล้ว

5. สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบภัยหนาว

กองงานพระวรชายาฯ ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดให้ผู้แทนพระองค์ เดินทางไปมอบถุงพระราชทานแก่ราษฎรที่ประสบภัยหนาวในพื้นที่ จังหวัดเชียงราย เพชรบูรณ์ ขอนแก่น สกลนคร ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน และจังหวัดพะเยา ในระหว่างวันที่ 16 - 30 พฤศจิกายน 2553 รวม จำนวน 11,400 ถุง นมอัดเม็ดจิตรลดา 50 กลอง และนมสด 50 กลอง

อนึ่ง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับรายงานข้อมูลเหตุแผ่นดินไหว (ระหว่างวันที่ 14 - 20 ธันวาคม 2553 จากศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และกรมอุตุนิยมวิทยา ว่า

ได้เกิดแผ่นดินไหว แต่ไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2553 เวลา 18.29 น. แผ่นดินไหวบริเวณทะเลบันดา ประเทศอินโดนีเซีย ขนาด 6.0 ริกเตอร์ และ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2553 เวลา 05.56 น. แผ่นดินไหวในทะเลบริเวณ Northern Sumatra, Indonesia ขนาด 5.3 ริกเตอร์ ศูนย์กลาง 488 กิโลเมตร จากชายฝั่งทะเล จังหวัดภูเก็ต

แต่งตั้ง

33. เรื่อง แต่งตั้ง

1. การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ โดยเพิ่มกรรมการอีกจำนวน 9 คน แบ่งเป็นจากหน่วยงานรัฐ 3 คน และปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 6 คน ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์) ประธานกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 3 คน ได้แก่ (1) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2) ปลัดกระทรวงมหาดไทย และ (3) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
2. ปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 6 คน ได้แก่ (1) นายอัษฎางค์ สีหาราช (2) พระมหาสุภาพ พุทธิวิริโย (3) ดร.แสวง รวยสูงเนิน (4) นายวิจิตร บุญสูง (5) นายธีระ วงษ์เจริญ และ (6) นายพงศา ชูแถม

2. แต่งตั้งข้าราชการการเมือง

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้ง นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ ให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่งรองเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง (รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2553 เป็นต้นไป
